

KlaNsROPET

Nr. 73

Desember 2006

NÅ
23,5%
breiere

ERE VÆRE

VÅLERENGA

Nr 73 – Desember 2006

Klanspropet er Klanens medlemsblad. Bidrag sendes til ropet@klanen.no

Opplag: 15.000

Redaksjon: Kjell Henning Thon, Kasper Wikestad, Thomas Brekke Sæteren, Christian Kjellsen, Marit Nyborg, Magnus Bernhardsen

Alle signerte artikler i Klanspropet står for artikkelforfatterens regning.

Layout: Tale Døvlø Jonassen

Korrektur: Frode Sandberg

Takk til: Alle bidragsytere og gode hjelpere.

Forsidefoto: Frode Sandberg (modda)

Annonseansvarlig: Espen Knutsen (espen@klanen.no, 9208 7543)

Adresse:

Klanspropet/Klanen

Postboks 6947 St. Olavs Plass
0130 Oslo

ropet@klanen.no (om bladet)

klanen@klanen.no (generelle henvendelser)

Vålerengasjappa

Pilestredet 8

0180 Oslo

Telefon: 2331 0170

vsjappa@online.no

Innhold:

Medlemskap i Klanen koster 150,-

Medlemskap for barn under 16 år koster 50,-

**Kontonummer
6005 05 05319**

medlem@klanen.no

Engatifo trenger lokaler

Klanens tifogruppe Engatifo står for tida uten egnede lokaler. Hvis du vet om noe som kan passe, send en e-post til tifo@klanen.no. Det vi er på jakt etter:

- Har stor sammenhengende gulvflate (gjerner 100-200 m²)
- Ligger sentralt (enten nær sentrum eller nær en T-banestasjon)
- Tåler en malingsflekk eller to
- Er rimelig (vi kan betale noe leie, men ikke "markedspris")
- Er låsbart
- Gir oss tilgang akkurat når vi ønsker

Om ikke alle punktene oppfylles kan det selvsagt være interessant likevel. Slike lokaler har gjerne vært brukt til lager, verksted eller industri tidligere. Vi trenger et lokale som er stort og som er vårt, så dersom "den lokale gymsalen kan brukes en gang eller to i måneden når det passer vaktmesteren" eller "mutter'n har en kjellerbod vi nok kan låne" er dette ikke interessant.

Mangfoldet gjør oss sterkere

Vålerenga er i skrivende stund ubeseiret i Royal League. Vi er høstens lag i Norge, og vi har ikke skrevet avtaler for 2007 med verken hovedtrener, sportsdirektør eller administrerende direktør.

Selv om vi også mangler flere spillere på en fullverdig stall, framstår Vålerenga som et sterkt lag foran 2007-sesongen. Spillergruppa virker mer fornøyd med Petter Myhre enn de gjorde under siste del av Rekdals regjeringstid. Sponsorere har tro på klubben og skriver langsiktige avtaler, og blant oss supportere virker det som lysten til å se Vålerenga i Royal League er atskillig større enn etter fjorårets utladning med seriegull.

Foran et nytt år og en ny fotballsesong er det viktig at vi står sammen. At vi glemmer uenigheter oss i mellom, og støtter Vålerenga. At vi husker at det er flere idretter enn bare fotball i denne idrettsforeninga, og at vårt viktigste samlingspunkt er Vålerenga-logoen.

I dette nummeret har vi flere bidragsytere enn noensinne tidligere, vi har et stort spenn på artiklene, og vi forsøker å binde sammen begrepet "identitet" med disse artiklene. Trolig kunne Vålerengas identitet vært oppsummert gjennom en hel rekke andre artikler også.

Dette mangfoldet er vel kanskje det som gjør Vålerenga til noe helt annerledes enn alle de andre klubbene her i landet. På forumet i går kveld skrev BigMuff: "Når det gjelder våre fans blir det det samme som at «det er flere idioter i Kina enn i Norge». Vi er den mest populære klubben med flest tilhengere - altså kan vi sannsynligvis skilte med flest Mensa-kandidater, flest homofile, flest sosialklienter, flest millionærer, flest idioter(?), flest fine damer, flest superelskere osv..."

Ikke spør hva Klanen kan gjøre for deg, spør hva du kan gjøre for Vålerenga.

Kjell Henning Thon

Tema neste gang: Supporterkultur

Klanspropet nummer 74 kommer til seriestart, og har som tema Supporterkultur. Vi satser på å se på Klanens historie og plassering i det internasjonale supporterbildet, kikke tettere på forskjellige supporterretninger innenfor Klanen, se litt på utviklingen av supporterkultur innen fotball og andre idretter, og vi tenker også på å se litt framover. Føler du at du har noe å bidra med, send en e-post til ropet@klanen.no.

Klanspropet trenger tegner

For hver utgave blir det tydeligere for redaksjonen at vi ønsker oss en stadig tegner.

Du trenger slettes ikke ha erfaring fra avis, men gjerne en humoristisk strek.

Betalingen kommer i form av litt heder og mye ære.

Send e-post til: dugnad@klanen.no

Vi står sammen?

Hvorfor tror dere Klanen i kamp etter kamp greier å fylle halvannen langside med stående og til dels syngende supportere? Hvorfor har vi bare blitt større og bedre for hvert eneste år som er gått siden den spede begynnelsen først på 90-tallet?

Av: Kjell G.
Foto: Kevin Skjøthaug

Samhold, kvalitet over sangene og god organisering har vært stikkordene. Der bergensere har sloss og krangla internt har vi i Vålerenga stått side om side og sunget våre sanger for klubben i vårt hjerte helt uavhengig av alder, kjønn, politisk oppfatning og generell sosial status. Vi har framstått som en sterk enhet, en mektig og høylydt enhet. Litt smågruff har det alltid vært, men dette har supporterne fra de forskjellige fraksjonene enkelt og greit ordna opp i, man kan ikke være enige om alt og ikke alle veier fører til Rom heller. Disse små uoverensstemmelsene har vi alltid greid å ordne opp i. Hvorfor? Fordi klubben alltid har kommet først.

I de siste årene har det dukka opp en gruppe som ikke helt ser ut til å ha forstått disse enkle og demokratiske spillereglene som alltid har vært gjeldende blant klubbens mange supportere. Denne lille gjengen kjører sitt eget løp og synger delvis sine egne sanger og opptreer tidvis truende overfor egne medsupportere. Sånn kan vi ikke ha det. Verken klubben eller Klanen kan tillate dette.

Jeg har selv tilhørt en heller tvilsom gruppe av supportere som skapte en viss form for uhygge rundt omkring på Østlandet på 80-tallet. Vi vil leke hooligans og prøvde å opptre som våre britiske forbilder. Ganske patetisk, men sånn var det nå en gang. Det blei noen slosskamper og arrestasjoner, en og annen skarve fengselsstraff, men vi krangla da for faen ikke med våre egne. Vålenga er Vålenga!

Det tok noen år og mange møter oppe på Valle før vi skjønnte at vi faktisk ødela for klubben med vår "tøffe" oppførsel. Nå skal det sies til vårt forsvar at vi aldri organiserte eller avtalte noe bråk, det bare skjedde helt spontant og var stort sett alltid over før det starta. Problemet er bare det at man ikke forstår omfanget av hva man driver med når man først holder på.

Visst er det fett å lese om sine bravader i avisene, men når sponsorer og investorer begynner å murre er det på tide å si at nok er nok. Vi gjorde det den gang og det er på høy tid at våre "etterkommere" gjør det samme.

Det kan ikke være sånn at folk skal føle seg utrygge når de står inne på en tribune sammen med sine "egne", det blir helt feil og er totalt uaksep-

tabelt. I gamle dager var det nytteløst med denne latterlige form for oppførsel, den gang var det en for alle og alle for en. Dette gjelder selvfølgelig i dag også. Folk som ikke følger disse spillereglene er ikke supportere og må følgelig fjernes. En borgerkrig er ingen tjent med.

Når man bevisst og demonstrativt står og synger sanger med andre tekster enn de som resten av supporterne synger viser man enkelt og greit at man ikke vil ta del i fellesskapet, det fellesskapet som har gjort oss så store og mektige. Vanlige supportere blir jævlig provosert av slikt og det gjør klubben også. Vil man kjøre sitt eget løp får man gjøre det fra andre seksjoner enn resten av de syngende supporterne. Da blir det bare sjarmerende og sjarm får man aldri nok av, Vålenga lever faktisk av sin sjarm!

Jeg har ingen problemer med å akseptere at folk er forskjellige og forskjellige grupperinger foretrekker på stå sammen på kamp, men vi må aldri glemme hvorfor vi er der vi er.

Det eneste svaret er Vålerengens Idrettsforening. Ingen må sette seg over klubben, ikke engang ved siden. Lager man kvalm på egen tribuneseksjon har man ingenting der å gjøre.

Lager du kvalm og oppfører deg som en dritt hjemme, mot din egen familie?

Unge folk vil alltid oppsøke fart og spenning og vi litt mer tilårskomne som har vært der sjøl har ikke noen problemer med å både forstå og å akseptere det. Men man må ha stil, og man må opptre smart. Det er tabu å bråke inne på arenaene, utenfor arenaene og ellers på en måte som kan knytte bråket til din egen klubb. Skal man sloss må man gjøre det så finurlig at ingen veit om det på forhånd og at ingen heller, bortsett fra de impliserte, veit om det etter at det har skjedd.

Man må aldri sette klubben i et dårlig lys og man må aldri bråke med folk som ikke vil habråk, gjør du dette driter du deg rett og slett ut. Gå aldri rundt i gatene og provoser til bråk, det lever deg slett ingen ære. Det skal være trygt å ferdes til og fra fotballkamp og det er det heldigvis når Vålerenga spiller. Og sånn skal det alltid være.

Jeg håper at neste sesong viser en supportergruppe som nok en gang greier å opptre som en samla gjeng uten atal oppførsel og indre stridig-

heter. Vi er alle forskjellige og alle må respektere hverandre som de er så lenge man oppfører seg som folk. La folk gå kledd akkurat som de vil, enten det er med masse farger eller helt uten farger.

"Vi ser på Vålenga - i all slags vær - vi dresser oss opp i kule klær" (en 1985-klassiker).

Det viktige er at man faktisk stiller opp og bidrar til å skape det unike mangfoldet Klanen etter hvert har blitt. En syngende supporter i Lacoste er mer verdt for spillerne ute på banen enn en stum en nedlessa i all verdens effekter. Det viktige er at man viser lojalitet overfor klubben og alle som tilhører den. Drittsekker fortjener uansett ingen respekt og hvem faen vil ha dem på våre arenaer? Femtekolonister oppnår ingenting hos oss.

Vi har alle et felles mål og det er seriegull 2007. La oss ta det med et smil om munnen og med Vålenga-glimtet i øyet!

Livet er for kort til å gå rundt og se så jævla sinna ut.

Bortsett fra når Lyn og LSK vinner...

Syng deg hes for Vål'enga!

Det er søndag. Det er duket for kamp. Du er klar for å synge deg hes for Vål'enga. Spørs om halsen din er med på det. Noe doping må da være lov. Det blir sikkert også sjefen din glad for, særlig hvis du har et av følgende yrker: tigger ("Har du noen småpenger?"), pastor ("Herren velsigne deg."), børsmegler ("Denne porteføljen sikrer deg eksellente EBDITA-marginer") eller telefonsekselger ("Hmmmm, du er goooood!" [red.anm.: noe heshet er kanskje en fordel her ...]). Vi har gått i bresjen for deg og testet ymse halspastiller på markedet.

Halspastilltesting er ikke noen enkel sport. Vi har belagt oss på følgende kriterier:

1. Fysiske faktorer på innpakningen

Inkluderer bl.a. størrelse, åpne-/lukkemekanisme, farge, stabilitet, lommevennlighet.

2. Fysiske faktorer på pastillen

Inkluderer både smelteevne, varighet, konsistens og ganevennlighet.

3. Effektivitet

Kortvarig (under kampen) og langvarig (restitusjon etter kampen) virkning mot heshet.

4. Smak

Ingen underpunkter, det er bare subjektivt uansett.

Av: Soso & Beaker
Foto: Beaker

DENT hals Eucalyptus uten sukker (godt for hals og svelg) (50 g)

1. Bra størrelse; god lukkemekanisme; kan være litt vanskelig å åpne under store målsjanser; grusom farge som minner om dårlig blanding mellom Brann og HamKam.
2. Hard; litt klissete; ligger bra i munnen; blir skarp etter hvert = ru mot ganen.
3. Merkes ned i halsen; gir effektivitetsfølelse.
4. Litt såpeaktig; fresh; smaker eucalyptus (bombe ...).

Nidar Doc' Halslinsler eukalyptus (godt for halsen) (60 g)

1. Veldig bra størrelse; holder for flere kamper eller personer; lukker seg godt; kan være vanskelig å åpne i regnvær pga. glatt overflate; fargen ligner med godvilje litt på bortedraktsgrønn.
2. Hard; god munnføring; ganevennlig med god smelteevne; plasserer seg godt i kjeften mens man synger.
3. Umiddelbar følelse av effektivitet som ser ut til å ha langtids effekt (minst til første ølen etter kampen).
4. Ingenting å utsette på.

Engapastiller fruktdrops (20 g)

1. Uten tvil den peneste forpakningen – ingen over, ingen ved siden; god åpne- / lukkeevne.
2. Rund; liten; pastillene har forskjellige farger; deler seg i for mange småbiter ved berøring med tennene; sklir for lett – under synging svelgefare for de med store kjefter.
3. Bra for sukkernivået, men lite hjelp for halsen.
4. For søtt.

Lofthouse's Fisherman's Friend lakris (25 g)

1. Gul forpakning!! (æsj); ingen lukkemekanisme, med fare for frittlopende pastiller i jakkelomma.
2. Flat og oval; kan plasseres trygt mellom jekslene og kinnet under synging; smelter sakte.
3. Ikke noe for den sarte ganen, men har uten tvil virkning (en eller annen ...).
4. Sterk, smaker lakris (bombe ...); greit for de som liker Pernod.

Original Nidar IFA (Ivar F. Andresen) salt lakris (35 g)

1. Første åpning er litt vrien, må gjøres før kampen; lar seg ellers åpne / lukke bra; kan lett forveksles med sigarettpakningen både i farge og form.
2. Pastillen er borte før gutta har rukket å slå en langpasning; virker som en tyggis i forkledning.
3. For kort tid i ganen.
4. Lakris (bombe ...).

Läkerol GIANTS sugarfree pastilles blue fruits (30 g)

1. Pene farger; all tekst på engelsk – gir Enga-i-Europa-følelse; litt vanskelig å åpne.
2. Myk; setter seg fast i tennene; fare for kjeftspærre når det virkelig gjelder; litt klissete.
3. Tvisom som alt som kommer fra utlandet.
4. Prøver å være alt mulig, klarer ikke å bestemme seg.

👉 Vår testvinner på tur til Sandefjord.

Akkurat som med fotballspillere spørs det hva du skal bruke pastillene til. Hvis du er juletre og opptatt av masse supportereffekter, er Engapastiller saken for deg. Selv mener vi at fargene på Engapastillene og smaken gjør dem godt egnet for Miniklanens medlemmer. Hvis du er fargeblind og leter etter en rask løsning for halsproblemene dine (ev. vil bli kvitt halsen), gå for Fisherman's. Om IFA har vi ikke mye mer å si annet enn at det høres ut som en fotballklubb, men er visstnok ment for operasangere. Men vil du syng opera eller "øl og vold"? Läkerol havner i kategorien ingenmannsland og er på

en måte pastillenes svar på Odd Grenland – hvem bryr seg? DENT derimot prøver hardt, men får det ikke helt til – ikke ulikt to "seriefinalister" fra august. Vil du ha en kombinasjon av akseptabelt utseende, god smak og god effektivitet anbefaler vi Doc'.

Disclaimer: Testerne har ingen tilknytning til noen av pastillene, eller til de som lager dem.

Identitet

Denne temadelen av Klansropet handler om oss. Noen av artiklene handler om noen av oss, andre handler om Vålerenga, mens andre igjen handler om de aller fleste i Klanen. Det handler altså om klisjeene om oss, de tingene som får oss til å se like ut eller de tingene som får andre til å mene at vi er helt like.

Innledning: Kjell Henning Thon

Mellom serieslutt og Royal League-start var noen klansmenn og en god bunke supportere av andre norske lag i Hamburg. Vi så et uhyre dårlig FC St. Pauli spille uavgjort mot Rot Weiss Erfurt på tredje øverste nivå i tysk fotball, og vi så det engelske skabandet Bad Manners spille en fantastisk konsert samme kveld. Dette er to hendelser med veldig sterk identitetsbygging rundt seg.

FC St. Pauli spiller for utsolgte tribuner (gjennomsnittlig 17.000 tilskuere), og har anslagsvis 11 millioner supportere verden rundt. Klubben var den første i Tyskland som nektet nazister adgang til kampene sine, og dette har bidratt til å gi klubben en helt spesiell stilling internasjonalt. Og i november spilte de altså fryktelig dårlig fotball igjen.

Bad Manners-konserten ble arrangert av St. Pauli-skins, en av de største supportergruppene i klubben. Bandet ble dan-

net i den engelske punkens barndom midt på 1970-tallet, og spiller en blid, hardtslående og utrolig fengende ska. Bandets publikum de seneste årene er en solid kombinasjon av gamle punke-re, skinheads og folk med et musikalsk minne. Det er ikke de nye platene Bad Manners huskes for, heller gamle slagere som "Skinhead Love Affair", "Lip Up Fatty" og "Special Brew" sammen med coverversjoner som "My Girl Lollipop" og "Can Can".

Hvorfor så mye om disse to tingene – de to tingene som ikke har noe med Vålerenga og Klanen å gjøre?

Fordi både Bad Manners og FC St. Pauli i veldig stor grad handler om identitet, merkevarer og forventninger. Som med Vålerenga vet du hva du kan forvente deg – og hva du får. Det kan være dårligere enn forventet – som med St. Pauli denne forblåste fredagskvelden i november på Millerntor – eller bedre – som Bad Manners den samme lune kvelden inne på klubben Knust et lite steinkast unna.

Forhåpentligvis klarer vi å si noe om hva som gjør Vålerenga til Vålerenga på de nærmeste sidene.

Vålerengas gode navn og rykte

Av: Eirik Petersen
Foto: Kevin Skjøthaug

Forfatteren er 48 år, fra Krumgata ved Bislet og er oppvokst med Vålerenga. Medlem i Vålerenga Fotball, Klanen og tidligere styremedlem i Vålerengens Idrettsforening.

Alle har tydeligvis en eller annen oppfatning av Vålerenga. Det er klubben som man enten elsker eller hater, og som få er likegyldige til. Med historikk helt tilbake fra 1913, vår profil og med alt som har skjedd på godt og vondt i årene som har gått, så vet "alle" hvem Vålerenga er. Vi ser at klubben har en fantastisk kjennskap og en plass i de fleste folks bevissthet.

Det er denne "plassen i folks bevissthet" vi berører når vi snakker om klubbens gode navn og rykte. Det er med andre ord hva folk mener om Vålerenga og hvilke verdier de tillegger den. Dette gjelder hele klubben, det være seg spillere, trenere, støtteapparat, medlemmer, ansatte, foreldre, Klan, publikum, investorer, sponsorer, samarbeidspartnere osv., både på elite- og bredrenivå.

Hver gang noen ser Vålerenga, leser om Vålerenga, hører om Vålerenga eller møter Vålerenga på banen, enten på elitenivå eller på Norway Cup, så danner man seg et bilde av hva vi er, hvem vi er og hva vi står for. Så i praksis skapes, vedlikeholdes og forsterkes deres forhold til oss hver eneste gang de er i en eller annen form for kontakt med Vålerenga.

Ønsker vi å fremstå positivt, så gjøres det blant annet i denne kontakten med andre. Men det betyr også at vårt gode navn og rykte, vår identitet og våre verdier kan brytes ned og vannes ut dersom vi selv ikke tar vare på det. For alle oss med Vålerenga i vårt hjerte, så er det din og min jobb å passe på dette!

En prosess ble startet

Men hva ønsker vi at andre skal mene om oss? Hva skal vår identitet og vårt gode navn og rykte bestå av? Høsten 2000 ble det i Vålerenga ytret ønske om å ta tak i dette, herunder hva vi skal være, hvem vi er til for, vår visjon, våre verdier og lignende. Daværende leder

i Vålerengens Idrettsforening, Berit Knudsen, nedsatte en sentral arbeidsgruppe bestående av representanter fra alle klubbene og AS-ene. I tillegg fikk vi hjelp av æresmedlemmer, Aldermandsligaen, Dameligaen, Klanen, historielaget og en rekke andre personer i Vålerengafamilien. Gruppen gjennomførte et betydelig arbeid med en mengde arbeidsmøter, dybdeintervjuer og fokusgrupper både av medlemmer og andre med tilknytning til Vålerenga. Resultatet av dette arbeidet ble et dokument om vår identitet og merkevare, som ble godkjent av et enstemmig årsmøte i Vålerengens Idrettsforening i mai 2002. Dokumentet ligger på www.vif.no, under "Idrettsforeningen" - "Vår identitet".

Merkevaren Vålerenga?

Når vi snakker om merkevarer, så tenker man gjerne på produkter som Kvikk Lunsj, Coca-Cola, Levi's, Harley Davidson og andre. Men en merkevare kan også være idrettsklubber som Manchester United eller Real Madrid, og da selvfølgelig også Vålerenga! Definisjonen av hva som er en merkevare er hvor stor plass, hvilke assosiasjoner og hvilke verdier den har i en persons bevissthet. Merkevaren kan illustre-

res ved hjelp av navn, symbol, design eller logo. Hvor sterk merkevaren er og hva den virkelig betyr for folk kan måles på forskjellige måter, men det er sjelden en person er villig til å tatovere selve logoen på kroppen. Motorsykkelmerket Harley Davidson er en slik merkevare, Vålerenga er en annen!

Hva betyr dette for oss?

En sterk merkevare som Vålerenga blir et ikon som representerer slagkraft og stolthet. Den representerer vår identitet, og den bidrar til gjenkjennelse, samhold og til å styrke klubben. Den tar vare på deler av vår kultur og historie, og gir retningslinjer for videreføring av klubbens identitet til nye ansatte/involverte. En sterk

merkevare kan også bidra til at klubben blir mer attraktiv for gamle og nye medlemmer og tilhengere, samarbeidspartnere og investorer. Vi sikrer riktig bruk av vår logo og vi gir generelle føringer for markedsføringen av klubben. På denne måten vil vi kunne fremstå som en sterk og helhetlig klubb. Det er i det hele tatt en rekke positive sider ved å vedlikeholde og bygge merkevaren Vålerenga, ikke minst kan det være en viktig kilde til verdiskapning og lønnsomhet.

Hva med sportslige resultater?

En sterk merkevare representerer kvalitet. Her er det viktig å forstå at dette er assosiasjoner, opplevelser og minner, og ikke nødvendigvis

hvilken divisjon laget spiller i. Et lag kan faktisk ha gode sportslige resultater, men et forferdelig dårlig navn og rykte. Vålerenga derimot, skal representere verdier og holdninger folk virkelig ønsker å assosiere seg med. Vi skal ikke være avhengig av seier eller tap, tabellposisjon eller divisjon, men bygge vår identitet og merkevare på kvalitet, positive assosiasjoner og gode minner. (Men gode sportslige resultater er selvfølgelig ingen ulempe!)

Hva er din rolle?

Som medlem i Klanen er du med på å bygge Vålerengas merkevare. Du tar vare på vårt gode navn og rykte gjen-

nom hvordan du fremstår, hva du sier og hva du gjør. Det være seg overfor spillere, foreldre, samarbeidspartnere, publikum, andre lag, andre lags supportere, media og andre. Det er viktig at du som Klansmedlem selv tar medansvar for Vålerengas overordnede verdier, holdninger og profil. Ta vare på klubben i ditt hjerte!

Hva står Vålerenga for?

Vålerenga har mer enn 2000 medlemmer av begge kjønn i alle aldre, i seks klubber med forskjellige idretter med både topp og bredde. I tillegg er vi flerkulturelle, så vi har absolutt et stort mangfold å forholde oss til. Hver klubb

i Vålerenga beskriver på sin egen måte sine mål og strategiske valg som må tas for å nå dem. Praktiske tilpasninger og begrensninger må vi ta hensyn til, men overordnet for alle gjelder hva Vålerenga står for.

Hvem er Vålerenga til for?

Vi er til for alle idrettsinteresserte uansett alder, kjønn, bakgrunn, sosial status, religion, kulturell identitet eller hvor man kommer fra. Vi ønsker at alle som bor i eller relaterer seg til Oslo, skal ha Vålerenga i sitt hjerte.

Hvilke verdier står Vålerenga for?

Vi skal stå for sunn idrett og positiv fritid. Vi skal være åpne, ærlige, folkelige og sosiale.

Hva er vår visjon?

Vålerenga skal være i alle våre hjerter, og vi skal være hele Oslos lag med base i Oslo øst.

Hvilke følelser skal vi skape?

Vålerenga – Oslos stolthet.

Hvilke holdninger skal vi representere?

Våre holdninger er antirasistiske, inkluderende, rause og kameratslige. Samtidig skal vi representere profesjonelle og offensive holdninger.

Vi er Oslos stolthet!

Vårt gode navn og rykte gjenspeiler hvem vi er og hva vi er. Det er vårt inderlige ønske at folks oppfatning av Vålerenga er positiv, selv om ikke akkurat alle skulle heie på oss. Vi ønsker jo at folk utenfor klubben skal ha Vålerenga i sitt hjerte, og da må vi som er i Klanen i alle fall ha det. Det viser vi best gjennom hva vi sier og hva vi gjør, og her er nettopp ditt bidrag meget viktig.

Vis folk hvilke verdier og holdninger vi står for, så bekrefter vi for alle at vi er **Vålerenga – Oslos stolthet!**

En ny hovedsponsor

Av:
Kjell Henning Thon

Nei, Hafslund er ikke på vei vekk fra Vålerenga. Denne gangen snakker vi om hele fotballens største sponsor: TV2. Ingen sponsorer putter mer penger inn i noen norsk klubb enn hva TV2 gjør. Hva gjør dette med fotballen?

TV2 ønsker å forme fotballen, fotballprogrammet og fotballsupporteren slik at de får mest mulig igjen av milliarder sin. Selvsagt endrer dette hva fotballen er. Og det virker ikke etter en første sesong som om TV2 ønsker å vise supporterne og tribunelivet, tifone og synginga. De ønsker heller å vektlegge dommerens prestasjoner og de stygge taklingene, tabbene og de brente sjansene.

På sikt endrer de utallige reprisen, Minis "grundige" "analyser" og Lersveens utrolige "hvordan føler du deg nå"-spørsmål i en retning som skaper mindre fotballforståelse, mens Bengt Eriksens "derfor gikk det slik"-bilder kan tippe vekta noen grader i motsatt retning.

Første sesong med TV2 viser flere TV-seere enn fjoråret, og 10 prosent færre på kampene. "Medisinen" mot slik utvikling har både i England, Italia og Sverige vært en kraftig økning i prisen for å komme seg på kamp, med en forsterket publikumsnedgang året etter. Vi får håpe dette ikke skjer i Norge.

Neste år vil det bli dyrere betal-tv-fotball, både på tv og nettet. – Vi ser det er betalingsvilje, sier Gunnar Stavrum i TV2 til Kampanje. I år kostet sesongkortene for betal-tv-kampene 795 kroner. Det ble solgt mellom 17.000 og 18.000 sesongkort foran inneværende sesong. Dette ga inntekter på 13,5 millioner kroner. Samtidig var publikumsinntektene på nettet 25 millioner kroner.

"Seriefinalen" Brann - Rosenborg ble sett av 938.000 seere, med Vålerenga - Rosenborg som nest mest sett med 728.000. Disse to kampene trekker med andre ord like mange TV-tittere som de øvrige 180 kampene trekker tilskuere til stadionene landet rundt. Og dette er tall TV2 trenger. De har tross alt betalt ufattelige 900.000 kroner per dag, året rundt i tre år for rettighetene til fotballen. I tillegg skal produksjonen betales.

Klart de ønsker å spisse norsk fotball, klart de ønsker å gjøre noe med identiteten.

Den moderne fotballen

og dagens situasjon for oss

Av: Nimo Wierzoch Gasparini

Det er ikke enkelt å være fotballsupporter i dag. Ikke pga. de åpenbare grunnene, som at laget vårt rykker ned eller bare spiller elendig, eller at klubben roter det til økonomisk, eller at vi ikke får lov til å gjøre alt vi har lyst til på tribunen og sånn. Nei, fordi det er et helvete å skulle planlegge fra kamp til kamp, spesielt bortekamper, fordi tv-selskapene bruker et lysår på å bestemme kamptidspunkter og datoer.

Nå er ikke denne kroppen så forferdelig gammel, men jeg er gammel nok til å huske når tippekampen gikk på NRK kl. 16.00 fra England og TV2 viste serie A kl. 15.00 på søndager. De tidspunktene gjelder fortsatt, og heldigvis så viser NRK (viste) og TV2 mer norsk fotball nå til dags. Problemet er bare at man har betalt alt for mye penger og dermed fått så stor makt, at det slår tilbake på oss som følger laget vårt i tykt og tynt.

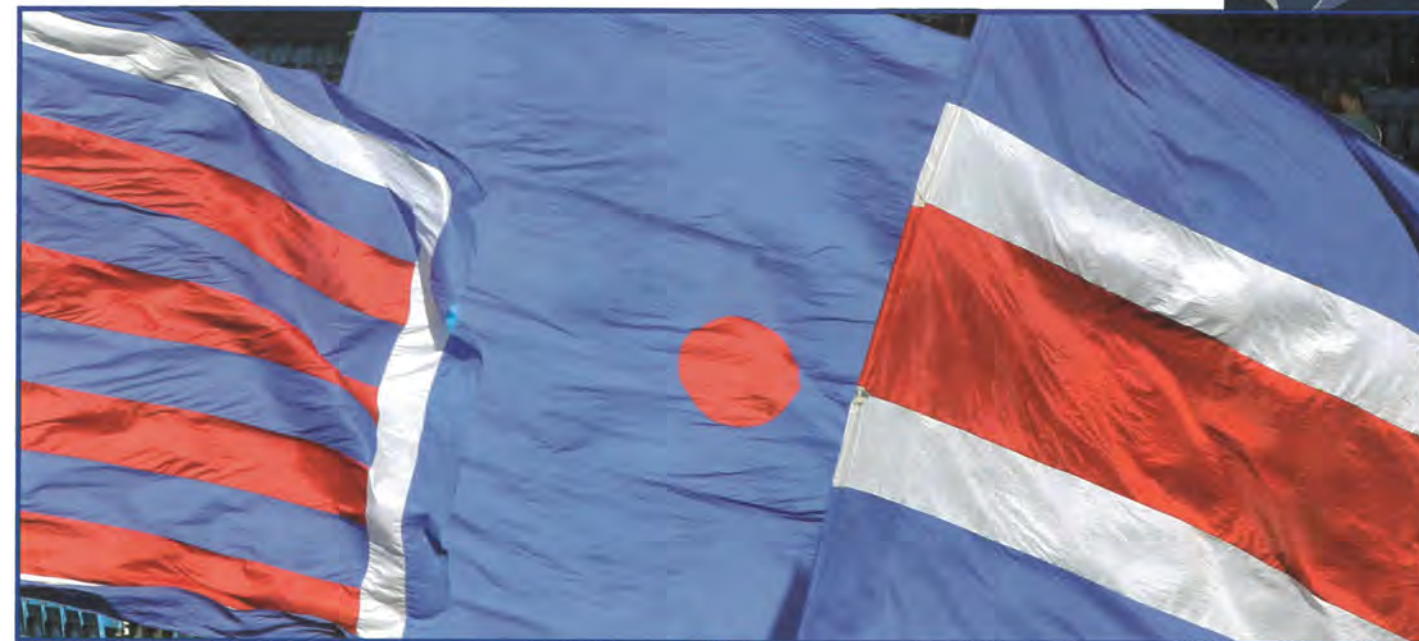
De siste årene har Royal League dukket opp, og der er ikke akkurat forståelsen for oss supportere spesielt tilstedeværende, TVNorge pluss noen svenske og danske tv-selskaper i dette tilfellet. Kl. 18.00 på søndager gjelder jo også i Norge, men når det blir slik at man offentliggjør "bolker" i løpet av sesongen, akkurat som man gjør mange andre steder i Europa, så blir alt mye mer komplisert. Selv om mange reiser for å følge sitt kjære fotballag uansett hvor og når kampen spilles, og hvor kort tid i forveien kamptidspunktet offentliggjøres, så sier det seg selv at man reduserer antallet som kan dra på kamp, også i forhold til hjemmekamper, fordi det er såpass mange som følger sitt lag som enten har en jobb som tilsier at man må gi beskjed lang tid i forveien om at man trenger fri, eller som har familie og dermed trenger å planlegge god tid i forveien. En annen ting er å fortelle omverdenen at det faktisk er kamp.

Det er jo mange som kun er hobbyfans og dukker opp på en kamp nå og da, og de trenger vi spesielt på hjemmebane, men da må dem jo få vite når kampen faktisk går...

Nå er tiden inne for Royal League og når man skal sette opp organiserte turer, for å få oss på kamp, så er det et slit når turneringsledelsen, sammen med tv-selskapene, ikke klarer eller vil bestemme seg for når kampene skal gå. Jeg tror at fotballen vil tape på at tv-selskapene får mer og mer makt, fordi en del av "pakken" som man kan kalle det for, tror jeg er rammen rundt kampene, på tv. Hvis det ender med at man jager folk bort fra stadion, ved å være ubestuttomme, så vil også folk synes at det er kjedelig å se på kamp på tv, fordi det ser "glissent" ut.

Jeg tror jo ikke at man kan gjøre så veldig mye med at det er store penger å tjene i fotballen, på mange måter. Men jeg tror at vi som er fotballsupportere kan gjøre en jobb som sørger for at fotballforbund, tv-selskaper og klubber ikke gjør seg selv en bjørnetjeneste ved å gape for høyt. Vi har nok ikke vært flinke nok her i landet til å være på disse instansene som hauker og kreve visse retningslinjer hva angår tidspunkter og datoer. I Sverige f.eks. så har dem klart å få gjennom en regel som sier at disse "bolkene" med tv-kamper må offentliggjøres innen et visst tidspunkt, tror det er fem uker før første kamp skal spilles.

I mellomtiden får vi bare ta til takke med hvordan det er i dag, og prøve på alle mulige måter å sørge for at det blir bedre i fremtiden. For hvis ikke vi prøver, hvem skal gjøre det da? TVNorge, TV2, NFF, Royal League? Tror dessverre ikke det...

All you need is love...

En del av forhåndshypen av eliteseriesendingene til TV2 i 2006 var musikkvideoen "All you need is love", med pay-off'en "Vi elsker fotball". Videoen viste tydelig at norske fotballspillere bør overlate synginga til supporterne. Spesielt gjorde Christian Grindheim og Daniel Fredheim Holm slett innsats.

Et større problem er bildet som blir gitt av norske supportere. Klanen blei bedt om å delta i reklamefilmen. Vi var ikke videre interessert i det, men noen av storflagga blei lånt ut. Vi blei forsikra om at dette ikke skulle være noe klamt alle-supportere-elsker-hverandre-opplegg. Men hva så vi?

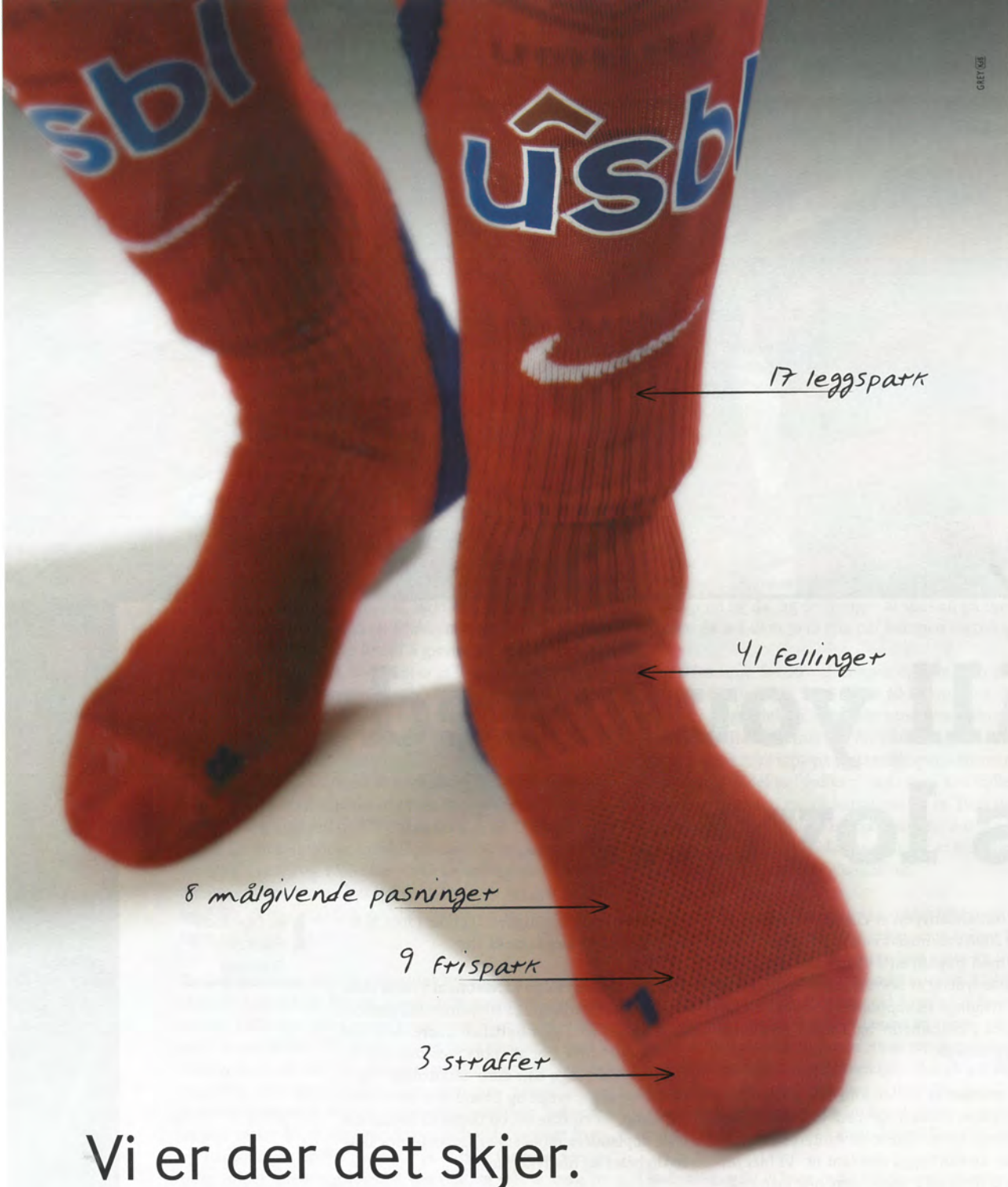
Her står tre karer og flagger med Enga-fargene, og en gjeng med Fredrikstad-supportere kommer dem lykkelig i møte.

Jeg er ikke i mot kjærlighet. Og ikke i mot at fotballsupportere kan ta en øl i lag.

Men jeg misliker denne ideen om at vi skal elske hverandre. Rivaliseringa supporterne i mellom er blant det som gjør fotballen interessant. Det er blant det som gjør at vi bryr oss mer om fotballaget Vålerenga enn ditto håndballag. Og vi vil stå og rope, syng og banne mot hverandre på kamp. Vi vil ikke stå og flagge til hverandre, eller applaudere motstandersupporternes sangferdigheter og tifodyktighet.

90-minuttershatet er en del av nesten alle fotballkamper, og enkelte lag går man rundt og hater hele resten av uka også.

Av: Lage Bøther
Foto: Kevin Skjøthaug

GREY/US

Vi er der det skjer.

Vi er nær alle Vålerengas skuddføtter med logoen vår og vi er der det skjer med boliger i strøk der folk vil bo. Borettslagsleiligheter og utleieleiligheter, i bykjernen og nær naturen. Bli kjent med dem på usbl.no. Her kan du også bli medlem slik at du kommer først i køen den dagen du trenger bolig.

usbl
Boligbyggelaget
usbl.no

Av: FrankO
Foto: Kevin Skjøthaug

Tall og tull fra årets fotballsesong

Visste du at...

Vålerenga hadde tre bronsemedaljer fra før? Det ble bronse i 1960/61, 1974 og 1985.

Det tok 19 år fra forrige bronse til vi tok medalje igjen?

Årets bronse var den ellevt medaljen i rekken (fem gull, to sølv, fire bronse)?

Fire av disse kom i perioden 1981-1985 (tre gull, én bronse)?

Vålerenga er det eneste norske laget som har deltatt i alle Royal League-turneringene?

Tom Henning Hovi har rekord i antall toppseriekamper for Vålerenga? Rekorden er på 178 kamper.

Den gamle rekorden var på 175 kamper og tilhørte Per Knudsen som døde i mai?

Freddy dos Santos er den andre av dagens spillere som har over 100 toppseriekamper for Vålerenga? Han har 118 kamper og ligger på 17. plass på lista.

Dos Santos er på tolvte plass over mestscorende spillere for Vålerenga med 48 mål? Det er like mange som Vidar Davidsen, men 51 bak ledende Einar Bruno Larsen.

Ingen har vært trener for Vålerenga lengre sammenhengende enn Kjetil Rekdal?

Bare Gunder Bengtsson (to gull og ett NM-sølv) har hatt mer suksess enn Rekdal (ett gull, ett sølv og ett NM-gull)?

Vålerenga bare har seks seire på 38 kamper i europacupen? Målforskjellen var 36-66 før årets sesong, nå er den 39-71...

Vålerengas tilskuersnitt i år er vårt tredje høyeste i historien?

At med 20.900 tilskuere mot Tromsø ville det vært det nest høyeste?

Årets 10. plass i 2. divisjon er Vålerenga 2s dårligste plassering der noen sinne?

Jarl André Storbæk og Arni Gautur Arason var de eneste som spilte samtlige minutter i årets serie? Begge var på banen i 2.340 minutter i år.

André Muri (790 minutter) har spilt mer enn ungguttene Glenn Roberts, Steinar Strømnes, Alexander Mathisen og Mohammed Fellah tilsammen?

Jan Derek Sørensen ble årets toppscorer med ni mål?

Ifølge VG så har Sørensen i tillegg notert seg for sju målgivende pasninger?

Christian Grindheim ble årets råtass med seks gule kort?

Det bare var Kjetil Wæhler som ble utvist i år?

Vi har mista åtte spillere så langt i 2006?

Vi har henta inn fem nye (Rune Lange, Storbæk, Sørensen, Levan Melkadze og Allan Jepsen)?

At noen spiller seriefinaler i august, mens vi feirer medaljer i oktober/november?

Du er Vålerenga – mitt Vålerenga

Detta er historia om et vennskap. Ei historie som begynner i Tønsberg på 80- tallet og som når sitt klimaks i Skien en vakker høstdag i 2005.

Av: Marius Hagen Olsen
Foto: Kevin Skjøthaug

Søndag formiddag. Våkner opp med et smil om munnen. Snur meg – du er der fortsatt, det er sant, jeg drømmer ikke. Så fin du er, jeg ser på deg, tar på deg, lukter på deg, har så lyst til å kysse deg. Tenker på i går. For en kveld. For en natt. Jeg plukka deg opp i Skien. Løfta deg i været og jubla; vi er serie-, vi er serie-, vi er seriemestere! Freddy tok pokalen. Beviset. Jeg tok deg med meg hjem. Rådhusplassen, Karl Johan, Bohemen. Hadde deg i lomma. Viste deg fram, vennene mine sa – Fy faen så deilig! Solte øl på deg. Dansa med deg. Nå ligger du her. Verdens finest gresstust fra Skien. Beviset på fullkommen lykke.

Det var det jeg drømte om som liten gutt i Tønsberg, å få muligheten til å storme banen, juble vilt og hemningsløst over favorittlaget. Bare løpe rundt av glede. Jeg hadde sett det på TV. Voksne folk som slang seg over høye sperrer og reklameskilt som om det gjaldt livet. En viktig seier eller et mesterskap var vunnet, nå skulle gressmatta erobres av fansen. Et symbol på overlegenhet. Vi vant slaget. Slagmarken er vår. Etter å ha løpt fra seg var det mange som heiv seg ned på matta. Jeg så det på TV, hvordan voksne mennesker gravde opp gresstuster, kysa og klemte dem, og putta dem forsiktig i baklomma, som det var det kjæreste de eide. Det var det jeg ønska meg mest, min egen lille gresstust, der jeg år etter år dro på Tønsberg Gressbane for å se mitt kjære Eik aldri rykke opp.

Gressbanen fikk stå i fred. Det vil si, inntil en gjeng småfulle gærninger fra Oslo kom på be-

søk, og sjokkerte hjemmepublikummet med apestreker og stygg ordbruk. Enga rykka opp som en ståpikk og banen blei storma. Fatter'n var forarga, jeg kjøpte "Apestreken" i skjul og sa; - Fatter'n, de synger ikke for sånne folk som deg. For en gutt som var vant til at pauseframvisninga av Fords nye modell Scorpio skapte mer jubel enn skåringer av midtbanehelten Geir "Bolla" Johansen, blei Vålerengas besøk en eksotisk og smått sjokkerende opplevelse. Det gikk en faen i kompisgjengen, dette ville vi også gjøre. Ja, hvorfor kunne ikke vi hoppe og synge og være tøffe i trynet? Så sto vi der som ekte supportere skal, på jordvollen bak det ene målet, i serieåpninga, året etter Engas opprykk på Gressbanen. Vi hadde brukt vinteren godt, snekra sammen noen sanger, øvd og manna oss opp. Eik skulle opp som en ståpikk! Ti hi hi. Vi hadde dog et lite problem. Sangene vi stjal fra forbildet fra Oslo øst, bidro vel mer til sjenanse, rødming og fnising enn elektrisk stemning. Vanskelig å rope opp som en ståpikk gitt, da knapt noen var kjønnsmodne. I pausen blei vi oppløst. Lite visste vi at det samme skulle skje med Eik.

Etter år med stadig motgang, både sportslig og økonomisk, fant noen glupinger ut at Eik ikke fortjente livets rett som fotballklubb. "Du har vært bestevennen min Eik, men jeg gidder ikke å leke med deg lenger, alt har liksom vært så vanskelig med deg, så nå har jeg fått en ny venn med det kule navnet FK Tønsberg. Ha det bra Eik." Tungt, tungt, tungt. Jeg mistet klubben i mitt hjerte, et vennskap var ødelagt av en gjeng bedriftsøkonomer. Vondt, vondt, vondt. Heldigvis hadde jeg fått meg en venn i Oslo, som jeg sjelden besøkte, men de gangene vi møttes hadde jeg det kjempegøy. Du kunne ikke bli bestevennen min, siden jeg allerede hadde en, det lærte jeg under min fotballoppvekst. Men så blei kompisen min brutalt revet vekk, jeg blei eldre, flytta til Oslo, og lærte deg å kjenne bedre og bedre. Det var merkelig og litt uvant. Det føltes ikke helt riktig, litt ulovlig på en måte, men en høstkveld i 2000 forsto jeg det. Jeg hadde det jævlig vondt. Vondt av deg og av alle andre som var glad i deg. På 1-2-3 rykka vi ned. Det var mens vind, regn og vonde følelser skyldte

over Vestbredden jeg forsto det, at Vålerenga var min venn.

Siden har jeg vært med deg, kjære Vålerenga. Jeg sang opp som en ståpikk i 2001, jeg lo og hiksta "oh ah Alan Shearer – do you milk or shake?" i Newcastle, jeg fikk gleden av å hylle Ørni, Ørni, Ørni i cupfinalen mot lille Odd fra Grenland, jeg sang Vålerenga Kjerke mot Sandefjord på Tønsberg Gressbane(!), uka etter gråt jeg i Vallhall, det var stort å trampe fugla ut av cupen på Åråsen, finstasen var på da vi nedsabla Stabæk foran et fullsatt Ullevål, jeg blei nok steril da balla kom i klem på en overfylt tribune i Hamar, jeg har kjørt bil, buss, fly og a-tog til ære for deg, det var fantastisk, men like fullt ulidelig å se deg tape på straffer i Brugge, og ikke minst; takk skal du ha Vålerenga, for at du oppfylte drømmen min. Drømmen om å vinne, om å storme en bane, om å få våkne opp med sin helt egen gresstust. Beviset på fullkommen lykke. Jeg skal aldri svikte deg min venn.

Oslos stolthet

Eneste klubben for Tøyen og Ryen, Eika, Plata og Gamlebyen. Og en del steder til. Vi er best i by'n og vi hater Lyn! Mangfold kan ikke kjøpes for penger, ei heller identitet. Og her er kanskje noe av forklaringen på hvorfor vi elsker Vålerenga så høyt.

Identitet er ikke noe du kjøper, bare spør pippene fra veikrysset oppe på Romerike. Tysk nasjonalisme funka kanskje før i tida, men ikke nå lenger.

Identitet er noe som bygges over lang tid, og det viser seg at det lønner seg å holde en lokal profil. Vålerenga har alltid hatt hovedvekt av lokale spillere. I dag er det tolv spillere som er oppvokst i hovedstaden, noe som vil si at over halvparten av vår tropp har opphav i Oslo. Det er noe å være stolt over.

trekk å hente inn 13 spillere fra det fjerne utland. Og når man i tillegg har en gjeng på tribunen som jubler mer for andres ulykke enn eget lag (ja, jeg tenker på siste serierunde i bart-city '04), da er gode råd dyre. Dessuten er og blir dere en skiklubb.

Rekruttering er viktig for å bevare identiteten, hvis man går ut ifra at en lokal profil er viktig. Vålerenga har gjennom årenes løp blitt en av de dyktigste klubbene i Norge på nettopp dette. I Lyn henter de unggutter direkte fra NTG, mens i Vålerenga liker vi å utvikle spillerne selv. Hva har det gitt oss? Jo, juniorer fra Oslo som nesten på egenhånd har overlevd i andredivisjon. Lyn har fått et juniorlag fullt av nigerianere, svensker og bondegutter som spiller noen finaler i ny og ne. Så hva ønsker man seg? Et par plastmedaljer fra tulle-cuper eller et seriegull vunnet av flere gutter med lokal tilhørighet? For meg er det ingen tvil om at det er morsommere å se en unggutt fra naboblokka lykkes, enn en nigerianer som hater klubben som pesten, og stikker ved første mulighet. I Lyns tropp finnes det seks spillere med Oslo-oppvekst. I Vålerenga er det seks Oslo-spillere som jevnlig figurerer i start-elver'n, og seks til som alle har spilt for førstelaget i år.

Allikevel er det ikke enkeltspillere eller enkeltpersoner Vålerenga dreier seg om. Det er klubben. Klubben i vårt hjerte. Vi griner ikke når noen drar, vi brenner dem... Neida, fra spøk til alvor. Jeg grein ikke når Judas forsvant, jeg grein ikke da Reka la inn årene. Hvorfor skulle jeg? Klubben består for alltid. Og er den på vei til å bli borte, veit vi at identiteten redder den. Vi driter i å bruke penga våre på pannebånd og varme boblejakker til høstsesongen. Det betalte seg, bokstavelig talt, da vi høsten 2003 viste klubben hva ekte identitet er verdt i kroner og øre.

Vi er ærlige i Enga, vi er åpne. Derfor får vi høre det en gang i blant. Derfor har vi gått på trynet. Men det er sånn vi er. Vi er litt tøffere, litt råere, litt frekkere og litt mer gærne enn de andre. Vi er klubben for alle. Finn din plass i mengden, og kjenn etter hvorfor nettopp du identifiserer deg med Oslos stolthet.

Av: Martin Reinemo
Foto: Kevin Skjøthaug

Vi trekker i gjennomsnitt rundt 14.000 tilskuere på hjemmekampene våre (det burde selvfølgelig vært flere). Dermed er Ullevål, under Vålerenga-kamper vel og merke, Norges tredje mest besøkte arena. Byens andre tippeligalag, FC Edu Oslo, trekker i snitt rundt 7.000. Minimum halvparten av disse er gratispassasjerer, etter å ha funnet noen sesongkort ligge og slenge på en av byens fastfood-kjeder. Dermed er

det altså ikke flere betalende tilskuere på Lyn-kamper enn det er på Atle Brynstad's årlige grillparty...

Hvorfor er det slik? Det spør de seg nok om der de sitter med kanapeene i den ene hånden og champagneglasset i den andre. Kjære vestkantsosser, hvis dere har tid til å komme ned fra altanen et lite øyeblikk, så har jeg svaret. For det første eier dere ikke det vi kaller identitet (fremmedord på deres kant av byen). Hvorfor har dere ikke det? Jo, som jeg svarte da deres egen keeper fra Sverige, Eddie Gustafsson, spurte meg om det samme (ja til og med spillerne lurer): Det går ikke an å kjøpe inn unggutter fra bonderlandet, for så å late som om de kommer fra Oslo. Det blir før eller siden avslørt. Dessuten er det ikke et sjakk-

Vålerenga briljerer på banen. Vi gjør det på veien.

Lidenskapen for fotball har vi felles.
Derfor samarbeider vi med Vålerenga.

Continental
Norges mest kjøpte dekk

Klanen

– hvor er vi, og hvor går vi videre?

Klanen har en enorm medlemsmasse, og vi har hatt en eksplosiv utvikling siden begynnelsen for et kvart århundre siden. Det er stor kontrast mellom starten da alle kjente alle, og nå som vi er over 13 000 medlemmer. Klanen er i ferd med å gro seg voksende fra barnedagene, men som en hurtig voksende ungdom kan det tidvis være vanskelig å finne sin egen identitet når forandringene er store. Klanens medlemsmasse består av mange tusen forskjellige meninger og tanker om det meste, og dette kommer til uttrykk på flere måter. Noen debatterer rundt bardisker og på forum på internett. På Ullevål har vi plassert oss på ulike tribuner, og vi opptrer og kler oss på forskjellige måter. Dette er naturligvis noe styret i Klanen er opptatt av, og derfor har vi ønsket å sette fokus på denne problemstillingen. Hva er vi, og hvordan ønsker vi å fremstå?

Hvis noen i det hele tatt skulle være i tvil; vårt ønske og vår oppgave er å støtte Vålerengens Idrettsforening. Det viktigste er ikke å spørre hva du kan gjøre for Klanen, eller hva Klanen kan gjøre for deg. Det viktigste spørsmålet er hva du kan gjøre for klubben som vi alle har et sterkt forhold til. For mange innebærer det å synge seg hes på kamp, men for alle gjelder det å fremstå som positive representanter for klubben og bidra til et positivt omdømme for Enga. Mulighetene for å støtte VIF er mange, enten det er på kamp, på jobben eller på andre arenaer. Alle i Norge veit hva Vålerenga er, og alle liker å mene noe om oss. Det kommer ikke minst til uttrykk i de ulike mediene hver eneste dag.

De siste tre årene har vi tatt medaljer i alle mulige valører, og vi har hatt et snitt på mellom ti og femten tusen på hjemmekampene våre. Kan vi egentlig ha det bedre? Selv om vi har hatt mange gode opplevelser i nyere tid, er svaret utvilsomt ja. Vi må alltid søke mot å bli bedre i vår støtte til klubben, på alle bauer og kanter. Klanens medlemsmasse har doblet seg de siste tre årene, og vi består som nevnt av forskjellige typer mennesker med forskjellige meninger. Det innebærer store utfordringer. Derfor er det kanskje på tide å stoppe opp litt, og se nærmere på vår identitet eller vår profil. Ingen nye medlem-

mer har fått noen veiledning i hvordan vi ønsker å framstå, og med alle forskjellighetene som Klanen rommer er det kanskje ikke så rart at noen sliter litt med å finne sin plass og rolle i supporterjungelen.

Før var det enklere. En stor kameratgjeng dro på Vålerenga-kamper rundt omkring i hele landet for å ha det moro. Man ga faen i alt og alle, og tenkte kun på seg selv. Det viktigste var å ha det moro, og negative oppslag i pressen ga man lett blaffen i. Så kom oppvasken, og Klanen ble etterhvert lokomotivet i supporter-Norge. Men nå puster de andre togene oss i nakken. Vi har vært kjent for vår syngende støtte til laget, preget av kreativitet og spontanitet. Nå har vi tusenvis av medlemmer, uten at det bare har vært en dans på roser. En del av disse er bare med på lasset. Vi tar naturligvis med alle på laget vårt, men uavhengig av medlemstall skal vår oppgave være å legge forholdene til rette for at våre aktive supportere skal støtte VIF på best mulig måte. Klanen skal ikke være en billett-distributør, men en organisasjon som skal sørge for at alle lag i Vålerenga får mest mulig støtte, både på hjemmekamper og bortekamper. Våre primære oppgaver er fotball- og hockeylaget, men vi bidrar også for bredden og de andre idrettene der det er naturlig.

I vår organisasjon skal det være takhøyde, men samtidig må ikke den enkeltes frihet gå ut over fellesskapet eller klubben. Da er vi tilbake på 80-tallet. Vi føler derfor at vi har et behov for å tydeliggjøre hva vi mener er unikt med Klanen, hva vi ønsker å vektlegge videre, hvordan vi ønsker at andre skal oppfatte oss, og ikke minst hvorfor dette er viktig. Derfor har vi startet med medlemsmøter, hvor vi tar opp ulike temaer. Til nå har vi vært innom plassering på tribunen og hvordan vi kan øke støtten til hockeylaget. Slike møter blir det flere av. Vi kommer også til å trykke opp informasjon og veiledning for alle (nye) medlemmer, der vi tydeliggjør hva Klanen er og gjør. Over en halvårsperiode har styret i Klanen også arbeidet med et strategidokument. Resultatet av denne jobben vil snart bli gjort kjent. Med dette håper vi å bidra til at vår identitet blir klarere, samtidig som vi klargjør hva vi tenker rundt de organisatoriske

utfordringene våre. Vi har en lang vei å gå, men nå har vi iallfall tenkt ut en plan for ferden.

En av de største utfordringene for Klanen som organisasjon mener vi er at hver enkelt finner sin plass. Ikke minst er dette en aktuell problemstilling for plasseringen av supportere på Ullevål, men også på bortekamper. Fra neste år kommer det til å bli lagt mer vekt på at Klans-felter både på hjemme- og bortebane skal være forbeholdt stående, syngende supportere. Skal man være på Klanens felter er det for å støtte Vålerenga, og ikke for å slenge dritt, skravle, eller se en god fotballkamp fra en tribune med god stemning. Alle kan ha en dårlig dag, men neste år skal disse feltene være for dem som bidrar skikkelig. Resten skal også få se den gode fotballkampen, men da fra et annet felt. Er du ikke like pønsj som de ivrigste kan du bare tulle litt ut på sidene eller til en annen og bedre egnet tribuneseksjon. Ved å tydeliggjøre at det kreves engasjement for å stå på bestemte felter, vil det også bli lettere for dem som ikke er like pønsje å finne sin plass på andre steder.

En annen utfordring for Klanen er å sørge for at våre medlemmer og Klanen som helhet skaper positiv omtale for klubben. I år har det vært enkelte hendelser som har satt klubben i et dårlig lys, og det er naturligvis noe vi ønsker å bli kvitt. Klanen vil ikke være assosiert med vold eller hærverk, ettersom dette ødelegger for klubben i vårt hjerte. For å unngå dette samarbeider vi blant annet nært med klubben, og vi jobber for tiden med å fornye samarbeidsavtalen vi allerede har. Denne avtalen vil si noe om vårt standpunkt og hvilke tiltak vi gjør for å løse slike problemer. Grunntanken er at vi skal eliminere de elementene som jevnlig dukker opp i gale situasjoner, men det er naturligvis rom for små, enkeltstående blemmer. Klanen har aldri vært kjent for å vike når vi har blitt angrepet eller provosert til aksjon. Slik har det alltid vært, og slik vil det alltid være. Allikevel skal det ikke være noen tvil om at vi aldri skal være den parten som starter bråk. Så får vi heller ta en dans en sjelden gang, hvis noen skulle være dumme nok til å by opp. Vi vil helst kjempe for klubben vår med stemmene vår, og ikke med nevene. De som ikke forstår dette, vil få hjelp til å forstå.

Hva kan du som supporter gjøre for å bidra? Det er to hovedutfordringer som alle bør tenke på. Det ene er spørsmålet om hva du kan gjøre for å støtte klubben. Det viktigste er den verbale støtten på kamper, men det finnes også andre måter. Et eksempel kan være å bidra gjennom dugnader for Klanen. Andre kan lage sanger og noen kan organisere turer. Her er mulighetene mange. Den andre hovedutfordringen er å finne sin plass i Klanen, og ikke minst på tribunen. Hvis alle tenker nøye og reflektert gjennom dette spørsmålet, vil vi garantert nå nye høyder som supporterklubb. Da vil Klans-lokomotivet igjen reise i fra de øvrige supporter-togene, og klubben få en støtte som vil gi oss flere seire og medaljer. Hvis alle de ulike individene og enkeltgrupperingene i Klanen (med sine egne busser, gensere og bannere) står sammen i en felles blå-rød støtte når Enga spiller, kommer vi til å bli et uslåelig fellesskap!

Med ønske om en suksessrik fremtid for Vålerengens Idrettsforening med oss i ryggen,

Styret i Klanen – november 2006

Klanens identitet

Vi er stolte av hvordan Klanen har blitt oppfattet, både internt og eksternt. Vi er ikke så stolte av hvordan vi ser Klanen er i ferd med å utvikle seg, og hvordan vi oppfatter omverdenen har begynt å se på oss på en ny måte. Det er egentlig ikke så under-

lig at Klanens identitet er i endring, med tanke på at medlemsantallet er doblet på tre år, og alle disse nye medlemmer har sitt eget syn på Klanens identitet. Samtidig har vi i styret unnlatt å gi nye medlemmer veiledning i vår mening av vår identitet.

Man kan kalle denne jobben akkurat hva man vil; merkevareutvikling, identitetsbygging, tydeliggjøring av Klanens særpreg eller Vålerengaprofilering. Kall bikkja hva du vil. Vi har behov for å tydeliggjøre hva vi mener er unikt med Klanen, hva vi ønsker å vektlegge videre, hvordan vi ønsker andre skal oppfatte oss og ikke minst hvorfor dette er viktig.

Ved Klanens oppstart for femten år siden var man en stor kameratgjeng som syntes Vålerenga var stas, og som dro land og strand rundt for å følge klubben. Klanens opptreden den gangen kan knapt kalles politisk korrekt. Det var lefling med politisk grums, det var vold og i det hele tatt en holdning som ga uttrykk for at: Vi gir faen i alt og alle, unntatt oss sjøl. Denne tiden bar preg av at Klanen for så vidt støtta klubben, om enn ikke på en veldig imponerende måte, men at folk tok vare på hverandre og stort sett hadde det drit gøy. Om hver og én dreit seg ut, og gjorde noe som fikk negative oppslag i media dagen etter, var det ingen som vurderte at dette var til skade for klubben. Alle hadde seg sjøl å ta ansvar for, og det var i grunnen alt.

Hva har så skjedd siden den gang? Det viktigste som er skjedd er sannsynligvis at mange har forstått vår rolle som supportere. Nemlig at Klanen ikke er noen ting uten klubben, uten Vålerengens Idrettsforening. Klubben er, og vil alltid forbli det viktigste. Dette innebærer at alle våre handlinger som supportere er med på å forme klubben og klubbens omdømme:

- **Å støtte** klubben og gi klubben positivt omdømme er det stolteste du kan gjøre som supporter.
- **Å vanære** klubbens omdømme er det største overtrampet du kan gjøre.

Hvordan støtter vi så klubben, og hvordan vanærer vi den?

Det er nettopp hva vi, delvis i samråd med klubben, har forsøkt å definere og som vi vil forsøke å si noe om her.

Det siste året har vi opplevd hvordan en del folk ønsker å endre Klanens profil. Vi har sett at små grupperinger har større behov for å markedsføre seg sjøl som gruppe, framfor å støtte klubben. Sånn ser det hvert fall ut for oss på utsiden. Vi har også sett mange nye medlemmer som ser ut til å tro at Klanen er et slags alibi til å forlenge sin egen russetid.

Vi mener at noe av det positive som særpreger oss er humor, selvironi og spontanitet. Dette bør vi beholde. Nå har det vist seg vanskelig å kommandere folk til å ha humor, og hva vi betrakter som humoristisk er dessverre litt ulikt. Men vi kan forsøke å oppmuntre til det, og i minste fall forklare enkelte at vi ikke ønsker å identifisere oss med de som forsøker å se skulende, "skumle" og "sinte" ut. Sinnasurfer har vi alltid latterliggjort, og det skal vi fortsette med. Videre ønsker vi å fremstå samlet. Det eneste vi alle har felles er lojalitet og kjærlighet til VIF. Da må vi med andre ord kunne framstå utad som Vålerengasupportere. Vi skal oppleves å være inkluderende for alle som ønsker å støtte Vålerenga. Budskap for en buss, et klesmerke eller en gruppering er kun med på å virke ekskluderende på resten, og er følgelig noe vi ikke ønsker å bli assosiert med. Vi ønsker flest mulig kledd i klubbens farger på kamp. Kanskje ikke så unaturlig ettersom vi er stolte av å være, og ønsker å identifisere oss som, Vålerengasupportere.

Vi ser at mange ikke ønsker å kle seg i supporterutstyr, eller i klubbfarger, og det står selvsagt hver enkelt fritt til å velge. Du er ikke et dårligere menneske eller ubrukelig supporter av den grunn. Men i tillegg til å unnlate å kle seg i klubbfargene har stadig flere et behov for å kle seg i bestemte merkeklær, klær som til mange signaliserer at man godt kunne tenke seg en nevedans. Dette er et fenomen det har vært sagt uendelig mye om allerede. Problemet oppstår når individer med slike klær opptre i samlet flokk. Uansett hvilke begrunnelse hver enkelt måtte ha for denne uniformeringen er en ting helt sikkert: Det er med å gi et signal mange opplever truende, og det er et signal til mange om at du oppsøker slagsmål og aktiviteter vi ikke vil assosieres med.

Folk som av egoistiske grunner driter i at klubbens omdømme svekkes gjennom negativ medieomtale, ved å denge noen helseløse hver helg, ønsker vi å fortelle at ikke har plass hos oss gjennom å nekte dem adgang til kamper. Folk som med viten og vilje vanærer vår klubb har ikke vår sympati, snarere tvert i mot.

Tilbake til hvem vi ønsker å være. Vi har så langt vært kjent for vår syngende støtte til laget. Sangen har sponnant blitt satt i gang av noen få forsangere, uten noen form for hjelpemidler. Vi ser at stadig flere benytter seg av ulike former for hjelpemidler, både trommer og megafoner, for å bedre synginga. Her hjemme har særlig bøfla gjort dette med greit resultat. I Cola er det forsøk på å trampe med klappsetene, som en substitutt på trommer, som sikkert er ment å skulle forbedre synginga. Det kan fort virke litt bøffelaktig og maskinmessig.

Vi ønsker å ta vare på vårt særpreg hvor det spontane og humoristiske styrer. Vi kler ikke denne formen for kadeverdisiplin, hvor tribuneunderholdningen er ferdig regissert fra start til mål, både hva angår tifo og sang. På samme måte fremstår den lett hysteriske flagginga noe maskinmessig, i og med at den helst skal foregå kontinuerlig i samfulle 90 minutter. Vi ser helt klart poenget til dem som mener sang og flagging skal gå hele kampen igjennom, men det tror vi kun et svært lite antall er interessert i. For oss er det langt viktigere å få med over halvparten av folket på tribunen, fremfor at en liten elite skal gå kontinuerlig som duracell-kaniner. Vi tror effekten av en liten gjeng som holder det kontinuerlig gående vil medføre at enda flere vil bli passive tilskuere.

Hva angår rasisme, så er det et tema vi egentlig anser som utdebattert. Bare for å ha sagt noe om det; vi vil ikke ha det, vi skal ikke ha det, og vi forventer at dersom noen hører ytringer som nærmer seg rasistiske så sier folk ifra at det er uakseptabelt. Heretter kan klubben til alt overmål bli trukket poeng for slike ytringer eller handlinger.

Vold er et marginalt problem i norsk fotball, og sånn vil det forbli så lenge vi alle er tydelige på at vi ikke vil ha det. Ikke misforstå, blir vi plaga tilstrekkelig, eller bedt opp til dans, kan det godt hende vi markerer med hevet hode. Vi lar oss ikke kodd med. Men det er slett ikke det vi ønsker oss. Vi beviser gjennom vår størrelse, gjennom hvor vi kommer fra, gjennom å være sikre på hvem vi er -at vi ikke har noe å bevisse.

Se bare på Unge Enga, denne gjengen med unge supportere som samla seg på Cola i fjor.

De kom inn som et friskt pust og viste både oppfinnsomhet og verbal styrke. De satte på en måte mange av oss eldre folk litt på plass med sitt pågangsmot og iherdige synging.

Så skjedde det noe. Plutselig virka det som klær og capser ble viktigere enn klubben. På med merkeklær, på med det tøffe trynet og en vi-er-bedre-og-kulere-enn-alle-andre-holdning.

Hvor ble det av det spontane, det morsomme, det originale? I dag er UE halvert i antall og halvparten av den gjengen gjør alt annet enn å synge. Hva skjedde egentlig?

Egentlig burde alle typer supportere leve sammen i fred og fordragelighet så lenge man tross alt følger den samme klubben. Dette har vi alltid gjort innad i Klanen. Vi har alltid bestått av forskjellige typer mennesker med forskjellige meninger om alt mellom himmel og jord uten at dette har skapt indre konflikter av nevneverdig grad.

Ingen skal få ødelegge det vi møysommelig har bygd opp gjennom 15 år. Absolutt ingen. Naziene prøvde seg, men vi husker alle hvordan det gikk. Sammen er vi en stor familie som elsker Vålerenga betingelsesløst. Sånn burde det i hvert fall være. Hos oss er det plass til alle typer mennesker som innenfor rimelighetens grenser kan mene hva dem vil om hvem dem vil, bare ikke gjør det i forbindelse med våre kamper og arrangementer.

Vi driver ikke med politikk og ikke skal vi redde verden heller, vi er alle Vålerengasupportere og vi skal oppføre oss som folk både overfor oss selv og andre. Vi går ikke av veien for et skikkelig sjøslag, men da skal det virkelig være en betimelig grunn for det. Å snu det andre kinnet til har aldri vært, og skal heller aldri bli vår stil. Vi skal imidlertid aldri være aggressoren.

Er det virkelig noen som savner Bislett anno 1990 og 1990 tilskuere på tribunene? På den tida var mange av oss supportere relativt hjerneløse. Vil vi virkelig ha sånne tilstander igjen?

Nå har vi tre år på rad kjempet om serie- og cupgull, vi er alltid med ut i en eller annen europacup og vi trekker bortimot 15.000 tilskuere i snitt til våre hjemmekamper.

Kan vi egentlig ha det bedre?

Forsvarsskrift for pariakasten

- delvis ung, stolt, heterofil fra vestkanten

Av: Christian Kjellsen
Foto: Kevin Skjøthaug

Er du født på første halvdel av 70-tallet på Oslos vestkant, skal det veldig godt gjøres å holde med noe annet enn Enga. Jeg vil påstå at dette er sterkt knyttet til en identitetsfølelse i forhold til byfølelse og oppvekstmiljø. Med tanke på denne utgaven av Klansropets tematikk, er det på tide å slå et slag for oss utskjulte -vi som reiser til Oslo øst kun x ganger i året. Og da er det som regel RL, kvalik etc. i Vallhall.

Vi er blitt kalt klassesnobber, fake-supportere, eventyrlystne bønder, vestkanthorer og annet snadder av både presse, akademia, motstandere og ikke minst av enkelte medsupportere. Det sistnevnte er selvfølgelig det minst hyggelige, men det har bedret seg sterkt de siste årene og jeg tror vel denne urettferdige heten bunner i en mangel på kunnskap om hvordan Oslo vest fungerer og er inndelt. Eller rettere sagt slik Oslo vest fungerte for 15-20 år siden. Dette fenomenet er sett gjennom vestkantbriller, og ikke minst på bakgrunn av personlig erfaring, det var dette med identitet igjen da.

Født og oppvokst på Smedstad og Majorstuen (ja, det heter faktisk det), begge steder er absolutt godt innenfor det som kan kalles vestkanten. (En ørliten svipptur til Oppegård i tre år med snille naboer som kjørte bil til søndre sving, sennep og pølser skal ikke undervurderes som medvirkende faktor.)

Et overordnet skille mellom øst og vest i Oslo er i grunnen ganske greit å sette, Akerselva er et naturlig geografisk og ikke minst industrihistorisk utgangspunkt. Den vanskelige biten kommer i det øyeblikket en eller flere nye faktorer trekkes inn i dette bildet. Politisk ståsted, musikk-

smak og andre sterkt tilfeldige kulturelle faktorer (som f.eks fotball) er alle viktige elementer knyttet til identitet og tilhørighet.

Hockey og tilhørighet til hockeyklubb er et godt sammenligningsgrunnlag. Det er vel ingen fra Manglerud eller Furuset som vil påstå at Vålerenga Hockey favner om hele Oslo Øst. Så hvorfor var det da plutselig en naturlig automatikk i at vi stakkarene fra Smedstad plutselig måtte heie på Skiklubben Lyn eller Frigg. Vi spilte på Ready, hatet Heming og Heming var den lille stygge fetteren til Skiklubben. Helt uaktuelt! Readys A-lag spilte i 8. divisjon i 1980. Frigg var de kjipe fra Majorstua (som det het da) som alltid slo oss i knøtte-mini-myggekopper. Vålerengen idrettsforening (som det het da) spilte på Bislet, i blått, hadde landslagsspillere, vant cupen og etter hvert serien. Noe annet lag var det umulig for 8-10 åringer å identifisere seg med. Skiklubben Lyn eksisterte bare som et sted de beste av motstanderne fra Heming etter hvert forsvant til sånn rundt ungdomsskolealder. Frigg var sånn sett nærmere, men ikke nært nok. Verken geografisk eller popularitetsmessig.

Det går, i det minste gikk det, et par meget viktige fotballkulturelle skiller i Oslo vest. Lyn-siden og den andre siden. Lyn-siden strekker seg nesten til Korsvoll den ene veien, krasjer ned mot Skeid i syd og treffer Ready-land i syd-vest. Dette er skiller som kanskje knytter seg mer til tidligere tidsepoker (min tid) enn dagens situasjon. At indre vest, og øst for den saks skyld, i dag overstrømmes av nyrike sunnmøringer, pappagutter og pappajenter fra Lyn-siden som

vi bo sentralt er i grunnen greit nok og en del av utviklingen, men det skal da for fanden ikke gå utover oss!

At Vålerenga har sin kulturelle ballast og historie knyttet til det geografiske Vålerenga med sin spesielle historie og unike status som egenartet celle på Oslos østkant er det ingen tvil om. Historiene, humoren og bohømgutta er alle klare beviser på dette unike og litt isolerte miljøet. Det ble fra tretti- til sekstitallet skapt et eget kultur- og idrettsmiljø der. Gode historieskriver har dokumentert dette og flere drikkeglade hører har heldigvis skapt hønselegender oppå dette igjen. Klanen har greid å ivareta denne arven på stort sett ypperlig vis. Vi har våre egne bohømer, historier og ikke minst vårt vidne kjente glade og smittende humør. Dette er et miljø rotfestet i tradisjonen fra mellom- og etterkrigstiden, men har etter hvert fått sin egen nye form og ble sterkt fornyet fra midten av 80-tallet av og er i stadig utvikling.

For å vende tilbake til situasjonen til oss fra vest, så er det denne sistnevnte kulturen vi ble en del av, vokste opp med, og som så senere har blitt vår supporteridentitet. 12-13-åringer godt plassert i søndre eller nordre sving midt på 80-tallet skulende med imponerte blikk opp mot helte-

ne på store stå. Det er faktorer som har lite med geografisk fødested å gjøre. Det har mer med oppvekst, sosial tilhørighet og ikke minst tilfeldigheter å gjøre. De tre gutta jeg underliggende har brukt som representanter for pariakasten fra vest hadde vårt tilfeldige "moment of clarity" en høstdag i 1980. Fra et besøk hos en venn av familien til den ene satt tre musestille åtteåringer i et rekkehus på Lillestrøm og så far i huset ble blekere og blekere etter å først ha skreket ut en euforisk glede mot tv-apparatet tidlig i kampen. I bilen på veien hjem vinglet vi for aller siste gang og bestemte oss høytidelig for hvem vi holdt med. Vi har alle blitt boende på Oslo vest i større eller mindre grad, vi begynner å bli litt gamle, vi er alle med i Klanen og vi har alle sesongkort. Jeg vet vi er mange flere med lignende bakgrunn og historier knyttet opp mot tilhørigheten og identitetsfølelsen i forhold til Enga/Klana og historien hennes. Forholdet til en klubb og tilværelsen som supporter er jo strengt tatt en veldig personlig greie du greier å leve ut sammen med andre likesinnede.

Så hev hode og røst venner av og fra pariakasten.

Vi er mange flere - resten har flytta til 0658!

Best i Byen

- for evig og alltid, det er udiskutabelt

Inspirert av en tråd på forumet samt en sunn daglig irritasjon overfor den lille skiklubben på Kringsjø er det viktig å få etablert og spikret en del iskalde fakta og satt en del harde sannheter på plass.

Et sikkert til daglig vennlig lite vesen fra Bastionforumet kalt Hæpper'n blir si-tert på vårt forum den 14.11.2006 med følgende påstand: > *Voff har ikke matchet Lyn på en fotballbane siden begynnelsen av 80-tallet, og er lillebror til gags!*

Dette er slik en historieløs og festlig liten påstand at jeg ikke syntes den kunne stå motbevist, eller i det minste blitt vitenskapelig behandlet. Det er godt mulig at innbyggerne i skibygd måler det slik at man på ti enkeltkamper de siste fem sesongene kan rettfærdig gjøre en slik påstand. Vi som lever i en noe mer bebygd, intens og sammensatt verden har evnen til å se dette i et noe større og således riktigere perspektiv. Jeg skal være den første til å innrømme min bunnløse irritasjon over det faktum at det ikke har vært mulig å slå dem siden 4-2 kampen på Bislet 29.7 1981. Det hadde gjort så godt å bare være ferdig med det. På den annen side, sett i det store bildet er kun det det dreier seg om; en irritasjon, en slags kløe.

For å vende tilbake til påstanden om forholdet mellom oss og dem siden 1980:

Følgende er de knallharde fakta:

Antall sesonger i øverste divisjon siden 1980	VIF: 22	poeng: 3
	LYN: 11	poeng: 0
Antall nedrykk siden 1980	VIF: 3	poeng: 1
	LYN: 3	poeng: 1
Høyeste antall sammenhengende sesonger uten opprykk siden 1980	VIF: 3	poeng: 3
	LYN: 9	poeng: 0
Høyeste antall sammenhengende sesonger uten nedrykk siden 1980	VIF: 11	poeng: 3
	LYN: 6	poeng: 0
Antall Bronsemedaljer	VIF: 2	poeng: 1
	LYN: 2	poeng: 1
Antall Sølvmedaljer	VIF: 1	poeng: 3
	LYN: 0	poeng: 0
Antall Gullmedaljer	VIF: 4	poeng: 3
	LYN: 0	poeng: 0
Antall cupmesterskap siden 1980	VIF: 3	poeng: 3
	LYN: 0	poeng: 0
Antall Europacupkamper siden 1980	VIF: 30	poeng: 3
	LYN: 4	poeng: 0
Antall sesonger med Royal League-deltagelse	VIF: 3	poeng: 3
	LYN: 1	poeng: 0
Total poengsum for relevante målinger siden 1980	VIF	poeng: 26
	LYN	poeng: 2

Tallenes tale er jo her krystallklare og påstanden er herved på det absolutt klareste avvist, trampa på og ledd av. Ved å presentere disse tallene for en fra skibygd vil det nok komme noen påstander knyttet til tidligere tider, de glade 60-årene hvor de etter eget syn nesten var de beste i verden og alle likte dem. Riktignok var de sikkert populære i visse deler av Oslo, selv min mor som var 18 år i 1968, og som den dag i dag får stygge utslett bare av tanken på fotball, var forlesket i de kjekke guttene på Lyn. La oss for moro skyld utvide undersøkelsen til også å omfatte tiden fra toppserien ble innført på landsbasis i 1962.

Antall sesonger i øverste divisjon siden 1962	VIF: 34	poeng: 3
	LYN: 24	poeng: 0
Antall nedrykk siden 1962	VIF: 5	poeng: 3
	LYN: 6	poeng: 0
Høyeste antall sammenhengende sesonger uten opprykk siden 1962	VIF: 5	poeng: 3
	LYN: 9	poeng: 0
Høyeste antall sammenhengende sesonger uten nedrykk siden 1962	VIF: 11	poeng: 3
	LYN: 7	poeng: 0
Antall Bronsemedaljer	VIF: 3	poeng: 0
	LYN: 4	poeng: 3
Antall Sølvmedaljer	VIF: 1	poeng: 0
	LYN: 3	poeng: 3
Antall Gullmedaljer	VIF: 5	poeng: 3
	LYN: 2	poeng: 0
Antall cupmesterskap siden 1962	VIF: 3	poeng: 3
	LYN: 2	poeng: 0
Antall Europacupkamper siden 1962	VIF: 38	poeng: 3
	LYN: 26	poeng: 0
Antall sesonger med Royal League-deltagelse	VIF: 3	poeng: 3
	LYN: 1	poeng: 0
Total poengsum for relevante målinger siden 1962	VIF:	poeng: 24
	LYN:	poeng: 6

Ved denne siste øvelsen hvor skiklubbens stolteste tid og øyeblikk medtas tredobler de riktig nok antall poeng, men når motstanden er så overlegen utgjør det forsvinnende lite på det totale historiske bildet. Så søte, lille Bastionforumnisse, din påstand, uansett hvordan du vrir og vender på det, vil alltid falle på benhård stengrunn som din far sikkert ville sagt.

En by, ett lag, en vinner for evig og alltid.

Lag	Hjemme					Borte					P					
	K	S	U	T	M.Forskj.	K	S	U	T	M.Forskj.						
Vålerenga	22	9	11	2	44 - 27	11	3	7	1	22 - 16	11	6	4	1	22 - 11	29
Viking	22	11	6	5	32 - 30	11	8	2	1	21 - 8	11	3	4	4	11 - 22	28
Rosenborg	22	9	8	5	35 - 24	11	7	2	2	25 - 12	11	2	6	3	10 - 12	26
Fredrikstad	22	9	7	6	45 - 26	11	5	5	1	24 - 11	11	4	2	5	21 - 15	25
Moss	22	8	8	6	27 - 27	11	5	4	2	16 - 10	11	3	4	4	11 - 17	24
Ham-Kam	22	8	6	8	25 - 21	11	4	4	3	17 - 11	11	4	2	5	8 - 10	22
Lillestrøm	22	6	10	6	26 - 25	11	3	5	3	11 - 7	11	3	5	3	15 - 18	22
Start	22	8	5	9	36 - 38	11	4	2	5	19 - 16	11	4	3	4	17 - 22	21
Bryne	22	6	9	7	29 - 34	11	2	5	4	11 - 14	11	4	4	3	18 - 20	21
Brann	22	5	7	10	26 - 40	11	4	3	4	18 - 13	11	1	4	6	8 - 27	17
Hauger	22	2	12	8	20 - 38	11	0	6	5	8 - 20	11	2	6	3	12 - 18	16
Lyn	22	4	5	13	22 - 37	11	4	2	5	18 - 19	11	0	3	8	4 - 18	13

Kanskje en av de vakreste tabellene noensinne. 1. divisjon 1981.

Retten til å stå

- gjerne litt trangt, svett og med dårlig utsyn

Hvor kommer vi fra, hva er våre røtter og hvordan står det til med disse røttene nå?

Filosofisk-historiske betraktninger om stående, syngende supportere og dagens tilstander.

Foruten vår egen langsomt opparbeidete stående bohemkulturtradisjon fra de hvide dager fra Sotahjørnet og på Bislett har vi i Klanen tradisjonelt våre røtter fra den britiske ståtribunekulturen. Store mengder stående supportere klistra sammen på de rimeligste billettene, gjerne på kortsidene. Arbeiderklassens fristed på lørdag ettermiddag. Kombinasjonen humor, rappkjæft og en massiv vegg av oral støtte i relativt korte sanger var og fremdeles er ett av våre kjennetegn. I dagens situasjon har Klanen utviklet seg og tatt imot impulser fra overalt og gjort det til vårt eget. Noe vi helt sikkert kommer til å gjøre i uoverskuelig framtid, på godt og vondt, til glede og forargelse for alle og enhver. Det er ikke Klanen som skal tas opp til vurdering og betraktning her, men heller en rapportering om staa hos våre kolleger i England og Storbritannia. Det er blitt svært triste saker de siste ti årene.

Etter flere nestenulykker, brannen på Valley Pride i Bradford i 1985 og ikke minst Hillsboroughskandalen og -tragedien i 1989 fant noen kloke hoder i FA og i det engelske parlamentet ut at her måtte det tenkes ut nye løsninger knyttet til sikkerhet og den generelle situasjonen på engelske baner. Med tanke på den fysiske tilstanden, vakthold samt mye aggressiv arbeidsløs ungdom var nok ikke det noen dum idé, isolert sett. Resultatet kjenner vi fra The Taylor Report og innføringen av all-seater stadia i de øverste divisjonene. Nå skal det i rettferdighetens navn sies at rapporten ikke konsekvent konkluderer med at alle må sitte og være stille, dette var de overivrige politikernes svart-hvitt konklusjon. Et ikke ukjent fenomen i lignende situasjoner. Kombinasjonen overreagering fra politisk hold, tilbakeholdenhet fra klubbene og en total mangel på organisering fra supporterne har vist seg å være sterkt ødeleggende for den typiske engelske lørdagskampen. Grunnet organisasjoner som NSA og de etter hvert mange uavhengige supporterforeningene, og deres til dels gode forhold til klubbene, er det liten sjanse for at noe lignende kommer til å skje i Norge i den nærmeste framtid.

Foruten den etter hvert hinsides dårlige stemningen det er på enkelte kamper i England har innføringen av all-seaters resultert i en nesten total utskifting av publikum grunnet strenge regler og ikke minst sterkt økte priser. Det finnes grupperinger som ikke lenger bruker sesongkort på hjemmekamper, men heller bytter sin gamle rettighet mot Away-pass med andre supportere. Den harde kjernen av supportere som åreis og etter hvert i generasjoner befolket ståplassene har blitt forvist til en og annen borte-

kamp for å opprettholde sin identitet og tilhørighet som supporter.

Det er mye ved den norske og skandinaviske sosialdemokratiske tradisjon og kultur man kan harselere over, men uten denne "forenings- og velentusiasmen" som gjennomsyrrer våre fritidsaktiviteter kunne vi faktisk ha risikert å havne i samme situasjon som våre britiske kolleger. De har mye å lære av oss, på samme måte som vi i sin tid fikk mye lærdom fra dem. Jeg vil oppfordre alle oppgående, eller stående om dere vil, til å støtte den nylig oppstartede kampanjen "Stand Up Sit Down" ved å gå inn på deres hjemmesider og signere oppropet. Og skulle vi være så heldige å få et engelsk lag i neste års UEFA-cup regner jeg med at vi alle og Klanen sentralt kan støtte solidarisk opp mot dette overgrepet mot vår og deres tradisjon.

www.standupsitdown.co.uk

Den etterfølgende artikkelen er skrevet av Martin Jeyes og en lengre versjon er tidligere publisert i den uavhengige Ipswich-fanzina "those were the days". Den er ettergitt med tillatelse fra forfatteren og redaktør Phil Ham.

Ipswich fans give a red card to seating

Martin Jeyes had to write a feature for the Journalism module of his Humanities degree and chose to focus on seating at football. He spoke to Town fans for the article and thought that TWTD readers would be interested.

«Some people believe football is a matter of life and death. I can assure you it is much, much more important than that.» So said legendary Liverpool manager Bill Shankly in the late 1960s.

What a cruel irony it is that the Shankly Gates, erected in his honour at Liverpool's Anfield football ground, sit alongside the Eternal Flame Monument, dedicated to the ninety-six football fans that lost their lives in the 1989 Hillsborough disaster.

That disaster prompted the government to introduce legislation, on recommendation of The Taylor Report, to ensure all top football stadia in England and Scotland converted to all-seating (the 96 fans killed were crushed in a terraced area).

However, the author of the report, Lord Justice Taylor, said at the time, «Standing accommodation is not intrinsically unsafe». Indeed his initial report laid the blame for the disaster at Hillsborough staff and the South Yorkshire Police. So did we really need all-seater stadia?

Football is a passionate game. Fans gather every weekend to offer support and abuse in equal measure to their teams. It is not really conducive to sitting, dignified in calm reflection, and many fans feel the introduction of all-seater stadia has destroyed the atmosphere that once made a match day so special. Fans simply do not sing when they are seated and the «hard-core» singers can no longer gather together like they used to.

A campaign to re-introduce standing areas to football grounds, called Stand Up Sit Down, has garnered 5,500 signatures since its conception in July last year. As someone who has stood at football over many years, it certainly seems that the introduction of seating has eroded much of the atmosphere at football today, and the success of the Stand Up Sit Down campaign indicates that a large number of fans would like to see a return to terracing.

Fans all over the country have been warned, and indeed banned, for persistent standing in seated areas.

Ipswich's Portman Road stadium is certainly impressive, but many of the fans would welcome bringing back a certain amount of terracing. While one or two could understand the government's reasons for all-seater stadia, the general consensus was that, if managed correctly, terracing could be perfectly safe.

When Bill Shankly talked about football being more important than life and death, he was not being literal. He was trying to convey the passion and heartache, the pride and despair that all true football supporters feel - often all within the space of 90 minutes!

Safety is important, of course, but it is all too easy to go overboard when protecting the public from themselves. It gets to the point where we forget what football is supposed to be about - from the rush of adrenaline when your team scores, to the despair when your keeper fumbles the ball into his own net.

If we try too hard to sanitise something, we destroy its very essence. Who wants a prawn sandwich in a corporate box at Chelsea when you can have a greasy bacon burger on a bouncing, full-of-life terrace at Crewe? Not me!

Ingen hater bønda mer

Mange har nok sett denne mannen eller hørt han syng på kamp borte eller hjemme. Lille Erik har vært Vålerenga-supporter i nesten 20 år, og skinhead nesten like lenge.

Av: Ida Dørum
Foto: Stian
Andersen

- Første bortetur gikk til Mjøndalen i 1987, det ga mersmak, forteller Erik over en øl.

- Vi var vel en 30 mann som dro med bussen dit, det var vel Kjell Grønningen som organiserte det tror jeg.

Seinere var Erik blant de første medlemmene da Klanen blei stifta i 1991.

- Jeg var nummer noen-og-åtti tror jeg. Fant faktisk det gamle medlemskortet her om dagen i en skuff, sammen med medlemskorta til Kjell Grønningen fra 1991 og 1992.

- Hva gjorde medlemskorta til Kjell i skuffen din?

- Nei, han har vel lagt dem igjen i fylla en gang da. Han var generelt mye bedre til å drikke før.

Gategutter

- Hva er de største forskjellene på Vålerenga-supportere nå og for 20 år sida?

- Det er jo mye streitere forhold nå, og det er rett og slett flere streitinger med. På 80-tallet var det jo nesten bare gategutter som holdt med Vålerenga, og ellers dreiv med generell gateguttvirksomhet. For å si det sånn, det var lite med kameraer og alarmer rundt om kring på den tida, og det var lite eller ingen snut på kampene.

- Har du noen gamle turhistorier som egner seg på trykk?

Det blir ganske stille en god stund. Erik tenker seg godt og grundig om. Vi blir nødt til å komme tilbake til den saken seinere.

Skinheads

Gjennom 90-tallet var skinheads fast inventar på tribunen på Vålerengas kamper, og deres egen kampsang "Ingen hater bønda mer, skinheads, skinheads" kunne gjerne høres på god avstand.

- Det begynte vel på slutten av 80-tallet, da var det vel ikke mer enn 5-6 skinheads i Oslo, og alle fulgte Vålerenga. På midten av 90-tallet var det en fast gjeng på 15-20 skinheads på kampene.

- Hvor har alle blitt av nå da?

- Nei, noen har jo emigrert, noen har blitt streite, noen har blitt junkier og noen sitter inne.

Men noen bomberjakker holder fortsatt stand øverst i Cola-svingen, og Erik er blant dem som har holdt på stilen.

Vi svikter deg aldri

Som en sentral person i Oslos skinheadsmiljø har også Erik bidratt på det musikalske plan i supporter miljøet. Han er opphavsmann bak The Whalers klassiske "Vi svikter deg aldri", og er også medskyldig i noen nyere tilskudd på supporterlåtfronten, i form av "Veien, livet og sannheten" med samme band, og "VIF Vaffen" med The Phantoms. De to sistnevnte er å finne på Klanens nyeste samle-CD'er, den første er kun utgitt på en 7" vinylsingel som etter sigende omsettes brukt for opptil 500 kroner. Men Erik mener han har en boks liggende et eller

annet sted, så man skal ikke utelukke at den kan dukke opp i salg igjen. Rik har han uansett ikke blitt på sin karriere som bassist.

- 99% av alle royalties jeg har fått har jeg fått i form av øl på Ultras-bussen. De gir meg en øl hver gang de spiller noen av låtene og jeg er med på tur, og det har vel blitt en pall etter hvert. Jeg har også klart å mase meg til en halvliter i honorar fra Bohemen, og en fra Galgeberg Corner.

Hvor faen er Surnadal?

Omsider begynner ølet å ha virkning på Eriks hukommelse, og turhistorien som egner seg på trykk går derfor til Surnadal.

- Surnadal spilte i første divisjon, og da det gikk opp for dem at Vålerenga skulle komme på besøk hadde de først planer om å inn-

kalle alt av lensmenn fra nabokommunene. Saken ble til og med diskutert i kommunestyret, før en eller annen smart fyr fant ut at det var best å møte det onde med det gode. De inviterte oss til fest på lokalet, og vi kom til bygda med 4-5 busser dagen før kam-

Vi vil aldri værre utro mot deg Uansett hvordan det går på vår vei Kan du banne på at vi går aldri lei Vål'enga, vårt Vål'enga

Fra «Vi svikter deg aldri» med The Whalers

pen. Over døra hang et banner med "Velkommen VIF-supportere", de hadde hyra inn danseband, tilbød overnatting i kjeller'n,

solgte øl som ikke var spesielt dyrt og kjørte full fest. Klokkas seks søndag morra var det tomt for øl, det ordna seg med et par telefoner og nye forsyninger kom i taxi. Selve kampen ble spilt på en lysning i skauen, og vi stod der i øsregnet og så Vålerenga vinne 1-0 før vi dro hjem igjen.

I en tid da det har gått inflasjon i ordet "riskoppgjør" må man jo si at dette var en gan-

ske annen tilnærming til besøk fra Tigerstaden enn man har blitt vant til enkelte steder i distriktene.

- Taktikken funka jo den, det blei ikke noe bråk, og jeg vil ikke utelukke at det går en del lausunger med VIF-supporter opphav der oppe nå, gliser Lille Erik.

Uflaks

De siste to åra har det blitt få kamper på Erik, som jobber på sjøen og har hatt det som må kalles uflaks for en Vålerengasupporter. Fritida i år har blant annet blitt plassert i landskamphelger, fotball-VM og andre ugunstige tidspunkt. Men samboeren sørger for at sønnen på tre kommer seg på kamp. Han har allerede lært seg å syng "Shalala Vål'enga" og ser ut til å følge i fars fotspor. Og når Erik har fast grunn under beina er han fortsatt å finne både på borte- og hjemmekamp.

Ra JuLeTrE

TIL
JuLeTrE

EN RIKTIG, RIKTIG
GOD JUL!

Av: Vlad
Foto: Kevin Skjøthaug

Confessions of a tourist

Jepp, jeg er en turist. Tror jeg. Tralalala. Kanskje ikke av den sorten som får mest diss på utallige tråder i Klanens forum, men ikke så langt unna. Moder'n og stefader'n har seks år på rad dratt på sommerferie til den samme greske øya, bodd på det samme hotellet og spist på de samme stedene.

Etter år nummer to begynte de å klage på alle de andre turistene, fortrinnsvis de norske, som ikke greide å tilpasse seg miljøet like bra som dem. De som lo av de merkelige greske bokstavene, drakk seg drita på den lille intime restauranten deres og som kjefta på hotellverten fordi det var kakerlakker på badet. Sånt hører jo bare med, dessuten fikk de julekort fra verten, så han er per definisjon en bra mann i deres bok.

En sånn type turist tror jeg at jeg er. En som føler seg litt mer "ekte" enn de andre, slik vi mennesker liker å gjøre. Men når jeg går litt i meg selv, ser jeg at jeg har gjort et par grove feil i min supporteroppvekst, så jeg stiller meg hovelig til for hugg.

1. Jeg kom med bølgene. Jadda, man trenger ikke å være Derren Brown eller Chris Angel for å gjette når jeg ble interessert i Vålenga fotball. Det var den høsten da hele Oslo var det.

Jeg pleier ikke å se på meg selv som en som slenger seg på trender, men det var noe med tidsånden. Fotball var liksom overalt, og da spesielt Enga. Medstudenter som syns fotball var skikkelig døvt satt plutselig og diskuterte serieinnspurten.

Da vi fikk i oppgave å lage en kortfilm, ble det til at den handla om fotball og Enga. Uten for høylytte protester fra de snusfornuftige som heller ville lage film om homofili eller konemishandling og virkelig betydningsfulle ting.

En snikende følelse begynte å melde seg. Jeg syntes da fotball var gøy en gang i tida? Minner om Boing, hjemmelagde fotballtegneserier og tippekamper fra barndommen begynte å piple frem i hjernebarken.

Dessverre også minner om egne prestasjoner. Om hvordan fotballskoa ble lagt kontant på hylla etter 0-22 mot Røa blå i 13-årsalderen. (Hvor jeg for øvrig fikk høre "Fra Groruddalen ja? Så faren din jobber på fabrikken faren min eier?" Helt sant.) Hvordan det med ett ble klart at jeg aldri kom til å bli noen stor venstreback, og lot alt som hadde med fotball å gjøre seile sin egen sjø. Men minnene om å SE på fotball var udelt positive.

Jeg begynte å se et par tv-kamper, og da Enga plutselig ikke ble vist en søndag, tok jeg og en kompis turen opp til Ullevål. Huhei, hvor det var gøy! Fotballinteressen begynte å blomstre igjen, jeg begynte å følge med på det gamle favorittlaget i England igjen, diskuterte landslaget litt dypere enn det vanlige "voffer kan dem ikke spella ballen langs bakken a?" taxisjåførnvået. Men skulle jeg virkelig bli VIF-supporter? Er ikke det et drastisk skritt å ta?

Jeg så for meg at jeg ikke kunne stå sammen med Klanen, de kom til å gjennomskue meg som fersking og peke og le gjennom hele kampen. Evt. gi meg buksevann og Lyn-skjert. Noen bakgrunn som skap-supporter kunne jeg heller ikke skilte med. Noe som bringer meg over til punkt...

2. Jeg har bytta lag. Fotballsupporterens dødsynd. Jeg har begått den. Med viten og vilje. Hvis Gud finnes, og er fotballinteressert, veit jeg hvor jeg havner. Mitt eget personlige lille helvete hvor Erik Soler og Frode Olsen diskuterer 0-0-kampen mellom Viking og HamKam, kun avbrutt av Morgan Andersen som fortsatt forsøker å argumentere for at han ikke har gjort noe galt, og fortjener å komme til det andre stedet litt høyere opp.

Det har seg nemlig slik at jeg ikke er født i Oslo. Ikke min feil, men dog. Dermed var det jo lokallet som var det store i min barndom. Som femåring vant jeg en bok om dem fordi jeg var den eneste i hele byen som tippa at dem kom til å tape neste kamp 2-1 i en radiokonkurranse. Det gjorde dem, og jeg fikk en stor fin bok med mange bilder. Slikt gjør inntrykk på et ungt sinn.

Så da jeg flytta til Oslo, tok jeg med meg mine følelser for dette laget, sikkert mest for å prøve å beholde en identitet. Alle som har flytta mye

rundt kan sikkert kjenne seg igjen der. Men med dalende fotballinteresse, forsvant også følelsene for laget. Leste kampreferater i avisa, men tok liksom ikke helt av for en seier. Når så jeg merka at fotball var gøy igjen, skjønte jeg at jeg måtte ta et valg. Skulle jeg prøve å holde liv i en gammel identitet når det kom til fotball, eller skulle jeg la min "nye" tilhørighet ligge til grunn?

Med tida hadde jeg jo blitt ornkli østkantgutt, tagga litt, fått på litt, blitt rana av gjenger og trengt meg inn på fester på Holmenkollen, alt som hører med til en oppvekst i Groruddalen. Fra min fødeby husker jeg best at en baker hadde jævlig god sjokoladekjeks og at en dust kasta stein i huet mitt en gang jeg gikk hjem fra skolen. Var disse minnene noe å spare på?

Jeg skjønte raskt at hvis jeg skulle følge med på et norsk lag, så måtte det bli Enga. Det sto mellom det eller å heller la være å følge med i det hele tatt, egentlig. Å heie på et lag som jeg uansett ikke fikk sett mer enn to ganger i året, var uin-

teressant. Dessuten har de null supporterkultur og rar dialekt.

Valget var enkelt, og sikkert uhyre spennende for en psykolog å ta tak i. (Oppgjør med barndommen, søken etter ny identitet, alt sånt som gjør at det kribler i buksa på en nyutdanna psykolog. Jeg var mest hypp på å se 22 menn sparke ball.) Men det gjør at jeg mumler litt når det synges "det er et kall fra du blir født". Vil ikke skryte på meg for mye, liksom.

3. Men hva er det som da gjør at jeg føler meg som en litt høyerestående turist, litt som moder'n på Karpathos? Vel, jeg føler jeg har gjort tingene i riktig rekkefølge. Begynte å kjøpe billetter til Cola, og satte meg sammen med kameratene mine litt utpå kanten. Satt og hørte på sangene. Sang med på "hele stadion". Jubla når det var mål, og holdt ellers kjef.

Så kjøpte jeg meg skjerf og lærte meg teksten på Kjerka, litt sånn en linje her og en linje der i starten. Vi blei litt tøffere i trynet, og bevegde

oss mer og mer inn mot midten. Sang med på de sangene vi kunne. Synes ikke Klanen var så skummel lenger, det gikk jo an å snakke med opptil flere uten å bli ledd av. (Denne oppfatninga fikk for så vidt et hardt tilbakeslag på en bortekamp i cupen. Det var en tidlig runde og ikke så mye folk. Kompisen min fikk utdelt et flagg, men en gjøk bak oss synes ikke han vifta bra nok. Han nøyde seg ikke med å ta flagget på en brutal måte, men mente en passende straff var å plassere blusset sitt så nærme hodet til kompisen min at han fikk brannså. Det synes jeg var uønskelig, for å underdrive litt.)

Nå, kun to år senere, står vi midt på Cola, lærer oss nye sanger før kampene, og forsøker å dra i gang "vår" seksjon hvis det blir stille. KOT-vakta er blitt vår hotellvert, han gidder ikke sjekke sesongkortet lenger, han veit hvor vi står. Jeg tar det tungt når Enga taper, og blir utrolig glad når de vinner. Jeg har meldt meg inn i Klanen, og kverulerer på forumene. Men jeg disser ikke turista, litt klarsyn har jeg beholdt. Ingen vits i å skyte seg selv i foten når man står i et glasshus.

Hva vil jeg så fram til med alt detta? Vel, jeg prøver vel bare å rettferdiggjøre meg selv, men det er vel også et innlegg i den eviglange "ekthets"-debatten. Burde jeg holdt meg utpå sida, og overlatt midten til de som har genser fra '96? Burde jeg holdt med laget fra min fødeby? (Noe som vel i realiteten hadde ført til at jeg ikke fulgte med på norsk fotball.) Har jeg rett til en mening på forumene? Som sagt, jeg føler jeg stiller meg lagelig til for hugg her, så kvess øksa, eller evt. blusset.

Og hva så med moder'n og stefader'n? Jo, de syns det er litt langt å fly til Hellas nå, og nøyer seg med Danmark, hvor de også har billig vin og sandstrand. Men de fortsetter å holde seg til et sted i Danmark hvor de kan være litt mer enn vanlige turister. Og jeg? Kan aldri se for meg at jeg bytter lag igjen. Den sjelegranskinga går jeg nødig igjennom igjen. Jeg er fra Oslo, og det fins kun ett lag i byen min!

ÅRETS GAVE!

VIF Smykkekolleksjon i massivt sølv.
Beltespenner, halssmykker, armbånd
og ringer laget i 925 S.

I Sjappa fra midten av november!

Design: Odin's Rune Art.

VIF-skolen

Som et tiltak for å spre bevissthet om identitet og verdier i VIF til de enkelte medlemmene har Idrettsforeningen satt i gang VIF-skolen. Første samling var 16. november på Etterstad Videregående Skole, og i tillegg til klubbene, Aldermannsligaen og Dameligaen var Klanen invitert. Det var rundt 35 som møtte opp, fra Innebandy, Fotball, Håndball, Hockey Elite, Hockey Brekke, VIF Trolls, Aldermannsligaen og Dameligaen. Ikke mindre enn to av tre av foreningens æresmedlemmer deltok, så identiteten og historien i VIF var definitivt til stede også andre steder enn på Power Point.

Første bolk bestod av en aldri så liten smakebit av det som skal bli til DVDen om VIFs historie. Her har Jarle Teigøy og Bjørn Arild Gjerdaen ikke overraskende opptil flere fingre med i spillet, og de har foreløpig samlet sammen filmmateriale fra så langt tilbake som 1936, i tillegg til glimt fra moderne klassikere som bortemøtet mot Besiktas. Arbeidet med filmen er på et tidlig stadium, men etter de klippa vi fikk se blir dette et must for alle VIF-fans' videohyller. I tillegg til den versjonen som blir lagt ut til salg, vil det også bli satt sammen en kortere versjon til bruk til opplæring internt i VIF, som VIF-skolens «historietime».

Religionstimen stod passende nok Einar Gelius for, som i tillegg til å være sogneprest er nestleder i VIF. Han tok for seg verdiene i VIF, som han oppsummerte i tre stikkord: Folkelighet, tilhørighet og entusiasme.

Svein Østreng tok for seg merkevaren VIF, eller for å si det på en annen måte; VIFs gode navn og rykte. Dette er noe klubben jobba konsentrert med i perioden 2000 til 2002, og som er oppsummert i VIFs Identitetsdokument som er omtalt et annet sted i dette nummeret av Klansropet.

Noe som vil interessere mange medlemmer i Klanen er planene for å modernisere vif.no. Planen er at alle lag skal få egne sider, og at disse skal

være lette å oppdatere. Startsidene vil bli foreningens side, der man får opp nyheter fra alle klubbene. De enkelte klubbene skal få adresser som er lette å huske, som vif.no/innebandy. Utseendet vil ligne på det som vif-fotball.no har i dag, men med mindre preg av nettvavis. De enkelte klubbene kan selv selge annonseplassen på toppen av sida, og dermed få en ny inntektskilde.

Den faglige delen av VIF-skolen ble avslutta av en noe i overkant vanskelig quiz om klubbens historie (den hadde ført til opptøyer hvis den hadde blitt gjennomført på Bohemen), før det ble servert en velsmakende middag.

Identitetsdokumentet representerer på mange måter kjernen i det budskapet VIF-skolen skal formidle. Det ble blant annet framhevet at alle som representerer VIF på en eller annen måte, enten det er som spillere, lagledere eller supportere til sammen utgjør VIFs rykte. Siden VIF er noe folk stort sett enten elsker eller hater, blir ofte selv små hendelser lagt veldig merke til av dem man møter som «typisk Vålenga». Dette kan like gjerne dreie seg om en lagleder med dårlig temperamentskontroll, som drita supportere som oppfører seg dårlig på bortetur.

Planen er at VIF-skolen skal arrangeres to ganger i året, i tillegg til tiltak som gjennomføres av klubbene selv for å spre bevissthet om VIFs verdier og identitet. Det er satt av midler fra foreningen til opplæring av lagledere og andre sentrale personer, så de igjen kan spre kunnskap til medlemmene. Opplegget er absolutt interessant og lærerikt, og det er heller ikke umulig at mye av innholdet her vil bli presentert for Klanens medlemmer på kommende medlemsmøter.

Av: Ida Dørum
Foto: Kevin Skjøthaug

Klanens års møte

26. februar 2007

klokka 18.00

i kantina i Vallhall

Sakspapirer kommer på medlemswebben

14 dager før årsmøtet

BYENS BESTE

80 budbiler
20 lastebiler
Gode ref. og priser
Levering til avtalt tid

DØGNSERVICE

22 79 00 00

Snart 20 års erfaring
www.toms.no

TOM'S ONLINE
TRANSPORT & BUDSERVICE AS
Bud – vare – last

SKAL DU SELGE BOLIG?

Exact Eiendomsmeglere tilbyr dyktige og erfarne eiendomsmeglere som:

- Gir tett og personlig oppfølging.
- Kjenner ditt nærområde godt etter mange års erfaring
- Oppnår gode priser.
- Vet at den beste prisen oppnår du ved å planlegge salget nøye.
- Har høy faglig kompetanse.

Kontakt oss idag for en uforpliktende verdivurdering og et godt tilbud på salg av boligen din.

EXACT Grünerløkka
Tlf: 22 38 38 35
Olaf Ryes Plass 5
0505 Oslo

EXACT Torshov
Tlf : 23 22 79 00
Vogtsgt. 31, Torshov
0474 Oslo

EXACT
EIENDOMSMEGLERE

meglerhuset for alle

Sangen over alle sanger

Sangen om Vålerenga kjærke er vakker, det vet alle som kler seg i blått. Sangen er ikke bare vakker, og den brukes ikke bare på Ullevål i ha- vet av skjerf rundt et kvarter før kampstart når nervene er på sitt mest spente. Det er mange som syns denne sangen er et høydepunkt i forbindelse med kamp. Det er ikke ofte den tør-

teste klansmann med de største tatoveringene setter fra seg en halvdrucket halvliter med perfekt skum, vipper stolen bakover, blir en blanding av redd og skremt i blikket, holder fast i skjerfet og legger på sprang, alt dette fordi et uskyldig blikk på klokka fortalte at den nærmer seg kvart på. Og da skal det synges...

Poesi, verdier og det som virkelig betyr noe

Slik jeg ser det, har det vært altfor lite *poesi* i Klansropet de siste åra. Dette vil jeg forsøke å gjøre noe med. Illustrasjonen som følger diktet er som man skjønner diktets kjerne og utspring, her dreier det seg om *verdier* og om det som *virkelig betyr noe* når alt kommer til alt. Fotnotene er med slik at det skal bli mulig å utdype meningen og oppklare misforståelser.

Risset inn¹ i gamle far er en magisk rune. Navnet ofte hørt vi har fra en full tribune².

Rundt omkring i bane flyr ekteviv og poder³. VIF er som en sol som gryr jentene er kloder⁴.

Kone, barn og lag i blått (jeg) kunne hatt det verre. Takk for alt som vi har fått: Grindheim, Holm og Berre⁵!

Hilsen J.E. Lorentzen, han med skyggelua på Cola Nedre.

1 Det var mye mindre vondt enn jeg hadde trodd. Nå føler jeg meg som en ordentlig mann! Jeg fikk et gavekort til 52-årsdagen, det kunne omsettes i tatovering – men ikke veksles inn i klingende mynt igjen. Snedig!

2 Unnskylder den arkaiske ordstillingen. Rimtvang, heter det. Ikke bare har vi hørt navnet fra fulle tribuner, men innimellom også fra ... ja, dere skjønner hva jeg mener! (Skål!)

3 Undre meg på om "poder" også kan brukes om jenter?

4 Familien er vel viktigere enn VIF – men verset måtte bare bli slik, siden tatoveringen er som den er.

5 Vil benytte anledningen til å rette en unnskyldning til min mor og min katt. Gamlemor Gunvor (87) fra Sarpsborg og den svarte hannkatten Chat Noir (kastret) skulle selvsagt vært med både i tatoveringen og diktet. Men det ble ikke plass. Sorry!

Men hvorfor betyr denne sangen så mye for folk? Det er ingen andre klubber i landet som har det samme forholdet til en supportersang som vi har, det er ingen som bruker sangen så aktivt som vi gjør. Vi bruker sangen både når det skal feires seriegull og seriesølv, men vi setter også på sangen i mørket hjemme når vi har gått på et surt og unødvendig tap, når treneren brukte feil taktikk og feil spillere. Det finnes selvfølgelig utrolig mange bra Vålerenga-sanger men ingen som vekker følelsene på samme måte som denne.

Det de færreste vet er hvordan det hele gikk til. Alle vet jo at det brant... Firmaet som fikk jobben var spesialister på kobber og gamle tak. Den berømmelige gnisten kom og resten av historien kan alle. Men historien er faktisk enda tristere. Den stakkars mannen som ulykksalig nok forårsaket gnisten ble aldri seg selv etterpå. Han trakk seg mer og mer vekk fra det normale samfunnet, sa aldri noen ting og døde senere som en følge av dette.

Det varmer kanskje sjelen hans der han sitter på en blå sky, med blå drakt og med en kjempehalvliter, at som følge av uhellet som skulle ødelegge livet hans kom verdens beste sang. Sangen vi alle synger når vi har møtt veggen eller skal feire. Vålenga kjærke.

Syng av hele ditt hjerte.

Kristian 11577

På ælj-jakt med Enga!

Ja, det er faktisk mulig! Og det er ælj med tjukk l det er snakk om. Elg, uttalt med e, tynn l og g passer bedre i den lille tilhengerskaren rundt FC Lyn, som (selvfølgelig) ikke er representert i vårt jaktlag.

Kjernen i jaktlaget består av far (undertegnede) og sønn fra Enga. Jaktstjefen og hans to sønner vil nok ikke være enige i dette, men de leser neppe Klansropet – de er nemlig Ham-Kam-fans... Og så har vi sistemann, den lille gulspurven fra LSK. Litt av en sammensetning!

Men vi har det utrolig trivelig sammen. Og det forundrer vel ingen at det blir like mye fotballprat som jaktprat i koia? Aller triveligst blir det når gulspurven får besøk av sin kone og sin sønn - de er nemlig begge Vålerenga-fans!

Enga er ikke bare et tema når vi samles i koia om kveldene, men også når jeg sitter der alene på post og venter på skogens konge. Det kan gå både timer og dager mellom hver gang du ser eller hører en elg (glem ikke uttalen!), og da korter jeg ventetiden med å lage limericker om forholdet mellom Enga og Lyn.

Bakgrunnen for disse limerickene er irritasjon over noe av det tåpeligste Henning Berg har sagt, nemlig at Lyn skulle bli størst i by'n! Storre mangel på bakkekontakt har jeg sjelden opplevd, så det måtte jeg bare dikte litt om:

Lyn-trener Berg tok munnen så aldeles for full og sa at Lyn skulle bli større enn fotballens gull!
Han må da forstå
at gråstein er grå,
og at et Lyn større enn Enga er bare tull!

Enga har sjel og identitet,
hva Lyn har, er det ingen som vet!
Så hvordan da Lyn
skal bli størst i by'n,
er helt fjernt fra all virkelighet!

Foran Lyn Oslo står det en F og en C
slik at folk skal forstå hva de holder på med.
Med slikt snobberi
kan fansen kun bli,
et fåtall personer fra vest i Oslo et sted!

Klanen til Enga mot FC Lyns Bastion
blir som å skyte spurv med en kanon.
Et rått parti
må det jo bli,
når spurvene møter Klanens bataljon!

Disse versene ble vel til under fjorårets jakt,
men jeg har også ett fra i år, tilegnet gulspurven i jaktlaget:

At fu'la fra stasjonsbyen skulle ta gull
skjønte alle andre at var bare tull.
Det ble bare krøll,
hverken gull eller sølv,
nå blir kanskje antall medaljer lik null!

I høst (jakta startet 25.09) har det vært behagelig å være klansmedlem i jaktlaget. Ikke alle minner er like hyggelige: Da min sønn for 3 år siden skjøt sin første bringe (= elgokse), klar- te et par mobiloppdaterte ungdommer i laget (jaktstjefens sønner) straks å legge en demper på gleden: Visste vi at Stabæk nettopp hadde slått Enga? Den svei.

Og det svei enda verre da vi etter flere timer hadde vasset i sludd og snø og skulle innom koia for å få oss en matbit: En slask satte på radioen med sending fra siste serierunde. Det ble satt over til Lerkendal, der Tromsø scoret på overtid og sendte Enga ned på kvalikplass. Appetitten forsvant hos et par av jaktlagets medlemmer (den ble visst bare bedre hos et par av de andre...).

Men så til noe hyggeligere og rykende ferskt: Engas seier over Sandefjord 29.10 var en flott fødselsdagspresang, jeg var i perlehumør hele kvelden! Hvorfor er det slik? Vinner Enga så ser verden med ett mye lysere ut, taper de så lar jeg mobilen være avstengt et par dager (det er noen som ynder å sende meg meldinger bare når Enga taper!).

Jeg blir mutt, min sønn blir mutt og min sønnesønn blir vel også mutt med tiden (han er bare 1 år og uvitende medlem av Klanen) når Enga taper. Fordi vi *identifiserer* oss med Vålerenga. *Hvorfor* gjør jeg det når jeg bor i Østerdalen, over 20 mil fra Oslo? Jeg har alltid gjort det, og det kan aldri ramle meg inn å skifte lag samme hvor dårlig det måtte gå. *Hvorfor*?

Mitt svar er: Vålerenga er ikke bare et bydelslag i Oslo; det er hele Oslos fotballag, ja, det er faktisk hele landets klubblag! Enga har en sjel du ikke finner maken til i Norge, derfor blir det slik. Det går fort over når landslaget taper, det gjør det sannelig ikke når Enga taper. For det er Vålerenga som er *mitt* landslag.

Medlem nr. 10234, Trond Vivelstad

Dette er et bilde av en av veggene på hjemmekontoret mitt.

Enga-hilsen fra Kenneth

Gi et organ for Enga

Det var i september i fjor, det var kamp mot fugla på Åråsen, og selvfølgelig måtte vi dra dit! Det var ikke selve kampen som er historien min, men det som kommer etterpå.

Vi dro på kampen, i god tro om at dette skulle bli en bra kamp, og den ble ganske bra, i mine øyne, selv om vi tapte... Helt til jeg skulle gå fra Åråsen til Lillestrøm stasjon... Det som skjedde, var at jeg fikk smerter i brystet, og fikk vanskelig for å puste. Jeg gjenkjente det som Pneu-mathorax, punktert lunge på vanlig norsk, ganske fort, siden jeg hadde opplevd det samme en måned tidligere.

Legene sa jeg var frisk, og at jeg kunne leve normalt igjen. Men det viste seg at jeg skulle tatt det rolig mye lenger... For grunnen til at jeg nok en gang måtte på sykehuset i ambulanse, var verken slossing eller ramling, det kom av at jeg skreik og ropte for Vålenga i 2 x 45 minutter!

Lungen orket ikke mer, så den ga seg rett og slett... Jeg sier ikke at jeg ødela lungene med vilje, den hadde jo punktert før, men jeg vil jo si at det var ropingen som gjorde utslaget! Derfor vil jeg ikke kalle det å «gi et organ for Enga», men å indirekte gi et...

Jeg innser nå at jeg kanskje har gjort noen skeptiske, og noen lurte kanskje på om det kan hende dem. Men jeg kan si, at skjer det med deg, skal du vite at det ikke er mange tilfeller i Norge hvert år, og legene veit hva de driver med! Jeg oppfordrer heller ikke til å ødelegge vitale organer, selv om det er Enga vi heier på, det får skje det som skjer, så tar vi det derfra!

Og er du en av de «heldige» som kan si at de «ga» ting for Enga, så vær det, men ikke oppfordre andre til å ødelegge seg med vilje!

Annelise

Jobbrapport

Fredag - mens jeg plukker de siste sukatene ut av øyekroken ser jeg tre svaner liggende i lav gli-deflukt nedover en solgylden Glomma - under den gamle hengebrua. Jobber på landet, men i et sånt øyeblikk har det sin verdi det også - den andre verdien dundrer inn på konto en gang i måneden. Og hvor vil man med dette?

Har man klart å sleipe til seg en jobb, ja da skal man også på seminar - løsninga på alle verdens problemer (og noen ganger grunnen...). Etter å ha fått trykka trynet fullt med grafer, matriser og hva de nå kalte det siste, blir man frista med både vått og tørt. En slurp og en burp seinere befinner man seg i en pianobar av klassisk 80-talls-kvalitet og hører på nitidige baktalelser av kjære kolleger - og vakker musikk.

OG DA ER DET DET SKJER! Dr. Spook-øra stenger for lokal edder og galle og peiler seg inn på kveldens trubadur. Etter å ha blitt forært svisker av både Bonnie Tyler og Smokie har han tatt fram notearka til - KJERKA!!! I et nærmest berusa øyeblikk registrer jeg at det er tilnærming til allsang (vel, nesten....) - for en jobb, FOR EN VERDEN!!!

PS! Under dagens lunsj flagger verkets eneste Brannsupporter følgende gullkorn: Før den sagnomsuste seriefinalen borte i pissregnet hadde en kløpper av en kamerat regna ut at det statistisk sett var større mulighet for at han kom til å dø i løpet av de neste fjorten dagene enn at Brann kom til å vinne serien i år - BOMBE!!!

Esben

Familieidyll...

En familie med far, mor, lillesøster og lille Ole på 6 år, skal se Lyn versus Vålerenga. Før de går på kampen tar de turen inn i en supporterbutikk.

Familien er ihuga Lyn-supportere og Ole skal på sin første storkamp mellom hovedstadens to store lag.

Ole går litt rundt i butikken og ser på drakter da han plutselig får øye på en Vålerenga-drakt som henger på veggen. Det er den tøffeste drakten han har sett, der den skinner blått imot han med MOT skrevet på brystet!

Han går bort, får tak i en drakt og kler den på seg.

Så går han til faren og sier: -Jeg vil ha denne drakten!

Faren snur seg, gir guttungen en ørefik og sier: -Legg den fra deg, ellers kaster jeg deg ut av familien!

Ole tørker en tåre og går bort til moren, og hul-

ker: -Mor, jeg vil ha denne drakten, og ser opp på moren sin med tårer i øynene.

Moren gir også gutten en ørefik og sier: -Ta av deg den drakten, ellers adopterer vi deg bort!

Like etterpå gjentar det samme seg med søstere.

Ole er rød i kinnene og har en tåre i øyekroken, men er dritforbanna. Han henger fra seg drakten og går ut i bilen sammen med de andre.

Etter at de har kjørt en stund og faren har roet seg ned igjen sier han: -Ole, jeg håper du har lært noe i dag!?

Ole hever hodet, ser på faren i bakspeilet og sier bestemt: -Ja, jeg har vært Vålerenga-supporter i ti minutter, og jeg HATER ALLEREDE ALLE JÆVLA LYN-SUPPORTERE!!!!!!

Mvh

Cecilie Skjørtén Aasen
medlem nr. 2393

Vestbredden 2007

Det er ingen som helst tvil om at det i år som i fjor har vært betydelig bedre trøkk i Cola enn det har vært på VB. Mye av grunnen til dette er at mange dedikerte sangere flytta over fra VB til Cola før denne sesongen, noe som selvsagt har vært med å prege livet på Vestbredden. Det har vi bestemt oss for å gjøre noe med:

Av: Kjell G.
Foto: Kevin Skjøthaug

- **Vestbredden minus gamle Konge** blir som den er med faste plasser og forkjøpsrett til disse i 2007.
- Gamle Konge blir gjort om til et samla felt uten faste plasser, akkurat som det er i Cola.

Dette vil si at man kjøper et sesongkort som gir en rett til å oppholde seg ett eller annet sted innenfor dette avgrensede feltet uten at man har et fast sete.

Eksisterende sesongkortinnehavere får forkjøpsrett på feltet innen en gitt dato. Informasjon om dette har allerede kommet i brev. Håpet er at dette tiltaket vil føre til at det vil bli enklere å etablere et skikkelig sangersentrum midt på VB.

Alle som vil kjøpe sesongkort på Vestbreddens midterste felter må underskrive en såkalt «sangkontrakt». Dette medfører at folk som griner seg til en plass på et sangfelt faktisk kan bli kasta ut av dette feltet hvis de ikke leverer varene.

Folk som trives best med å ta det litt pent under kampene bes kjøpe kort på felter som ikke er definert som sangfelter. Det gjelder å finne sin naturlige plass i supporterfloraen - vi er alle forskjellige. Skal Vestbredden igjen bli den syvende langsida den en gang var må vi alle ta vår del av ansvaret, det gjør vi best ved å gi det vi kan under kampene. Det er faktisk det en stående og syngende supporter skal gjøre, hvis noen hadde glemt det...

Vi må innse at Cola kjører et helt annet løp enn den mer «satte» Vestbredden. Noe som er bra! Vestbredden skal igjen satse på den gode gamle sangen, de klassiske klanssangene som synges i et halvt minutt og ferdig med dem. Der Cola står og hopper i fem minutter og vifter frenetisk med flagg og skjerv skal VB synges

sine sanger helt uavhengig av hva som skjer der borte i svingen. Man skal rett og slett leve sitt eget liv bortsett fra de fire-fem gangene i hver omgang hvor sidene synger mot hverandre. DA skal det virkelig smelle!

Vi har kommet fram til at det ikke lar seg gjennomføre å syngesamstemt fra ytre venstre på VB til ytre høyre i Cola, det er rett og slett alt for lang avstand. Vi har prøvd, men gir det altså opp.

Ved å ha to supportersider som kjører hvert sitt løp vil vi også vise at vi virkelig har et stort mangfold og ikke minst et stort antall syngende supportere. Litt topp internasjonalt snitt med andre ord. Vi snakker 160 meter med rein terror for våre motstandere.

Cola-svingen vil fortsatt være plassen der de fleste nye sangene klekkes ut, mye pga. akustikk og tetthet, men også mye fordi det er der du vil finne de unge og sultne supporterne som i større grad enn oss litt eldre er mer opptatt av en litt mer sydlandsk supporterkultur. Vestbredden kjører det gode gamle løpet vi veit vi trives med og som vi alltid har vært gode på. Den klassiske klansstemninga med andre ord!

Basert på dette må derfor folk finne ut hvor de føler at de passer best og kjøpe seg sesongkort nettopp der. Synger du ikke og ikke er 100

prosent dedikert absolutt hele tida på et sangfelt ødelegger du bare for de andre som står der, tenk litt på dette før du går inn i Sjappa og kjøper deg en plass.

Neste år får du nemlig høre det hvis du ikke leverer varene. Silkehanskene er av for alltid. Ingen supportere er bedre enn noen andre, uansett om de synger hele tida eller ikke, men skal vi opprettholde den stemninga som faktisk har gjort oss til det vi er må vi legge noen harde fø-

ringer. Klanen uten sang er helt verdiløs, ikke minst for spillerne der ute på gresset. Og så herlig det er å høre på!

Hvis Vestbredden på tross av disse tiltakene ikke viser seg å fungere tilfredsstillende vil hele langsida bli nullstilt etter neste sesong. Dette betyr i klartekst farvel til alle faste plasser og fritt fram for alle. La oss håpe at vi unngår det. Det er opp til alle som skal stå der i 2007 å sørge for at et

sånt dramatisk tiltak ikke skal bli nødvendig. Det skal vi selvsagt greie!

Mange har også sett seg lei på folk som har med småunger på sangfeltene. Dette vil ikke bli tillatt neste sesong. Småunger har ingenting midt i mølja å gjøre og får en mye bedre og ikke minst sunnere supporteroppvekst på litt mer safe steder. Her må foreldrene selv ta ansvar, et sangfelt er ingen barnehage. Send dem over til Miniklanan!

Billetter/sesongkort 2007

lyseblå felt = ståplass/sangfelt

Billettinformasjon

Enkeltilletter

	Cola øvre		Voksen 150,-
	Cola nedre		Voksen 130,- (kampdag 150,-) Barn 50,-
	Vestbredden		Voksen 170,-
	VG øvre		Voksen 130,- (kampdag 150,-) Barn 50,-
	Hafslund		Voksen 270,- Barn 140,-
	Hafslund/ Postbanken		Voksen 300,- Barn 150,-
	VG nedre		Voksen 150,- Barn 75,-
	VG nedre		Sikkerhetssone
	Felt AA		Miniklanan

Sesongkort

	Cola øvre		Voksen 1300,-
	Cola nedre		Voksen 1100,- Barn 500,-
	Vestbredden		Voksen 1700,-
	VG øvre		Voksen 1100,- Barn 500,-
	Hafslund		Voksen 2700,- Barn 1350,-
	Hafslund/ Postbanken		Voksen 3000,- Barn 1500,-

Utsalgsteder
Forhåndssalg av billetter i Vålerenga Sjøappa, Narvesen og www.billettlika.no (tlf. 815 11500).
Billettbodene på Ullevål Stadion åpner 2 timer før kampstart.

Sesongkort selges gjennom Vålerenga Sjøappa, hendelser om sesongkort og billetter sendes: vsjappa@online.no
Alle priser er inkl. gebyr.

Portene åpner 1 1/2 time før kampstart.

Vi oppfordrer alle om å finne sin plass på tribunen i god tid før avspark.

Sjekk www.vif.no for oppdatert billettinformasjon

Voksen/barn

Alder: 0-5 gratis. 6-15 barnebillett. 16+ voksen.
(er det fullt må man forvente at barnet må sitte i fanget hvis man ikke har løst billett).

Tribune Cola og VG: unummererte plasser - faste felt

Cola og VG har kun unummererte plasser. Billett/sesongkort er bundet opp mot feltet spesifisert på billett/sesongkort.

Ståplass = medlemskap

Sesongkort/billett til ståplass krever medlemskap i VIF eller Klanen. Selges i Sjøappa ved fremvisning av gyldig medlemskap, en billett pr. medlemskort.

Ullevål Stadion

*Hvem, hva, hvordan
og hvorfor du skal se*

Vålerenga hockey nå...

Av: Marius Wivegh
Foto: Kevin Skjøthaug

Hvem?

Vålerenga hockey, som har sin tilhørighet under Vålerengens Idrettsforening, har vært en del av norsk hockey siden 1940-tallet. I 1956 vant vi vår første pokal da Vålerengens IF vant NM for junior og fulgte opp med fem til på rappen. I 1960 tok Vålerenga sin første Kongepokal, med blant annet Einar Bruno Hansen, Leif Eriksen og Terje "Henger'n" Hellerud. Om du skulle dra kjensel på disse navnene er det fordi disse også er legender innen Vålerenga fotball. Alle tre var med å ta Vålerengas første Norgesmesterskap i fotball bare fem år senere.

I 1965 begynte Engas første gullperiode. Hele sju Kongepokaler ble det de neste årene. Den foreløpig siste pokalen kom i 1973 og derfra ble vi sultefora fram til 1980-tallet hvor vi igjen begynte å plukke pokaler. Før vi visste ordet av det var vi oppe i hele 15 pokaler. På 1990-tallet henta vi hjem fire nye titler og Vålerenga hockey er etablert som en av Norges fremste hockeyklubber!

Hva?

Get-ligaen 2006. Som alle store klubber med respekt for seg selv, har også vi som mål å vinne Get-ligaen 2006 (tidligere UPC-ligaen). I år består ligaen av ti lag hvorav åtte kommer vi-

dere og to kjemper for å unngå nedrykk. Sluttspillet består som vanlig av at to lag møtes til best av sju kamper inntil to lag er klare for finale. Da møtes de to finalelagene og spiller seg i mellom best av sju kamper for Norgesmestren 2007 kåres.

Hvordan?

Vålerenga hockey spiller alle sine hjemmekamper på Jordal Amfi. Dit er det enkelt å komme både med buss og T-bane. Buss 20 og 37 stopper begge på Galgeberg og buss 60 stopper på Kampen. T-banen stopper på Ensjø som ikke er lengre enn et lite steinkast unna. Følger du noen av disse rutene er jeg ganske sikker på at du skal klare å komme deg frem til Jordal uten store problemer. Da er det bare å gå ned i bua, kjøpe billetten, innta plassen og nyte forestillingen nede på isen.

Hvorfor?

Sjelden har hockey vært bedre og sjelden har Vålerenga hatt et så spennende lag som nå. Med Shamos inntreden som hovedtrener har det kommet en ny og frisk satsing på unge spillere. Ut med gammel import og inn med brusende ungt Vålerenga-blod! Vi kan nevne unge spillere som brødrene Olimb, Alexander Bonsaksen og Mathias Trygg som alle har vært fremtredende på A-laget. 8. oktober i år reiste vi til Stavanger og feide de selvutnevnte seriefavoritter Stavanger Oilers av banen med ti gutter under 20 år i troppen. Med dette som et sikkert tegn på at det gror godt i Vålerenga om dagen tror jeg

vi står foran en av de mest spennende sesongene på lang tid i norsk hockey! Disse unge gutta sammen med litt mindre unge ringrever som Øystein Olsen, Vegard Barli, Lars Erik Lund og en fremragende keeper i Bjørn Bjurling lukter det suksess av i år og åra fremover. Når vi i tillegg har fått en profil som Espen "Shampo" Knutsen til å lede skuta fremover, ser jeg ingen grunn til at du skal sitte hjemme og la vinterdepresjonen kaste seg over deg, når man istedenfor kan nyte god hockey i Jordals storstue!

Så kom deg på buss, bane eller ta beina fatt, så ses vi alle på Jordal når bønda får bank!

Komplett terminliste ligger på www.vif.no.

God Hockeysesong!

Året rundt med Vålerenga Hockey

Av: Marius
Wivegh

I november 2002 gikk kameratjengen Ragnar "Raggen" Grindalen, Sjur Hageberg, Glen "6-pack" Larsen og Daniel "Duppen" Trøen sammen og kjøpte buss med tanke på å følge Vålerenga rundt på tur. Etter mye hardt arbeid sto bussen klar for sin første hockeytur. Romjula kom, Vålerenga Support er stifta og jomfruturen går til Trondheim og bortematch mot TIK. Siden den gang har Glen og Vidar ratta rundt det langstrakte land til mer eller mindre bortgjemte plasser for å følge sitt kjære Enga stjæle poeng fra forvirra bønder. Det har gått med mye fritid og avspasert arbeidstid for at bussen alltid skal stå klar til neste match.

Som et av høydepunktene nevnes bortekampen mot Herning Bluefox i Continental Cup 2003. Bussen ble fylt til randen og la fra kai med Stena Line retning Danmark. Etter å ha kommet fram til Herning kunne ikke gutta være noe dårligere enn de danske drenge og satte omsetningsrekord på puben Bluefox i Herning. Så vi kan jo tenke oss at den som er mest lei seg for at Continental Cupen ikke lenger eksisterer er en viss pubinneholder i Herning, men hvem vet, kanskje bringer veien oss tilbake dit en gang.

Når anledningen har bydd seg har både spillere og familier vært med på turer. I fjor var blant annet Brad Defauw med far og sin gamle juniortrener med på tur til Ha-

mar. Det blei en opplevelse de seint kommer til å glemme med mang en ting som var helt utenkelig i USA. Gutta ringte opp kompisene hjemme i statene fra bussen og fortalte om turen de var med på. Det sier vel sitt så det blir nesten overflødig å legge til at gutta hadde en kanakas aften.

Siden den gang har Thomas Nilsen tatt over Daniel Trøen sin andel av bussen, men Support er fortsatt den eneste bussen som kjører til alle hockeymatchene. Og i år er vi bedre rustet enn noen gang. Vi er konger på isen, konger på tribunen og konger på veien. Det er fullt mulig for alle som ønsker å værre med på tur. VIF Support henter både på Bohemen og på Kampen Pub før match og prisene varierer fra 100 - 180 kr. per kropp. Info om turer og klokkeslett vil fortløpende bli lagt ut på klanen.no. Påmelding til VIF Supports turer gjør du ved å ringe

95 81 22 23, oppgi ditt navn og betal når du kommer på bussen.

Skal du på hockeytur i år er dette den eneste riktige måten å reise på. Stemningen, turen og trofaste hockeysupportere vil gi deg mye mer enn bare en hockeykamp. Så følg med på klanen.no når neste kamp er og meld deg på, så ses vi på bussen. Jeg kan garantere deg at du vil værre med neste gang også.

Til slutt vil vi rette en stor takk til alle som har stått på dag og natt for å hjelpe til med å holde bussen i stand til enhver tid. Vi hadde ikke klart det uten dere så en stor takk skal dere ha for hjelpen og innsatsen. Dere gjør det mulig!

Ses på bussen!

Murmester Knut Guttorm as

Medlem av Norske Murmesteres Landsforening

Utfører alt av håndverktjenester!

Egne servicebiler og håndverkere.
Spesialpriser til klansmedlemmer.

Mob: 91 71 31 05 • Fax: 22 23 51 61

Nytt fra Sjappa

Sportsarena har overtatt som leverandør til Sjappa. Dette vil forhåpentligvis ikke få store negative konsekvenser for dere som kunder. En av hovedgrunnene til å skifte leverandør er å få bedre kvalitet på alle artikler, og spesielt på klær, uten at prisene går opp. Sportsarena er et nystartet firma med to av markedets mest erfarne og dyktige folk.

Vi har stor tro på at dette vil medføre at vi får en fast standard på alle klær vi tar inn, både hva angår størrelser, kvaliteter og farger. I tillegg har vi tro på at vi vil få et bredere utvalg av supporterartikler i og med at Sportsarena bruker mye ressurser på å foreslå nye, mer moderne design på produktene.

Den største negative konsekvensen som vi har merket er at avtalen med forrige leverandør innebar at de fikk beholde nettsalget til 31.12.06. Ettersom lageret som forrige leverandør holder for Sjappa naturlig nok er under utvikling, reduseres utvalget de kan selge i nettbutikken. Sportsarena står klare til å overta nettsalget så snart avtalen avsluttes. Vi håper Sportsarena klarer å få til dette innen julesalget starter, men vi kan ikke love noe. Det eneste vi kan garantere er at det skal bli bedre utvalg og bedre teknisk løsning når Sportsarena også overtar nettbutikken.

Vi ser allerede store framskritt i produktene og servicegraden på det Sportsarena leverer til Sjappa. Vi håper således at alle som skal kjøpe inn profilartikler privat eller gjennom arbeid sjekker med Sportsarena om de kan levere dette til deg. Vår erfaring er at de er usedvanlig dyktige, og vi håper således at de overlever i et toft marked så vi kan benytte oss av deres tjenester i lang tid framover. Å skifte hovedleverandør er nemlig en temmelig stor og dramatisk avgjørelse for Sjappa, som vi håper vi slipper å gjenta i overskuelig framtid.

Styret i Sjappa

Jubileums-snutter

Tekstutdragene er henta fra VIFs 50-årsjubileumsbok fra 1963. Det har ikke lyktes oss å finne ut av ham som skreiv denne boka, men den inneholder i alle fall mange morsomme glimt fra klubbens historie. Takk til Jørund Smedhus som har tatt jobben med å taste boka inn på PC, så den har blitt tilgjengelig for flere av oss. Boka lå tidligere ute i sin helhet på Klansens websider, og vi har nå påbegynt jobben med å få lagt den ut igjen.

§ 5. Er der nogen mærkbar og beklagelsesverdig optræden at spore hos foreningens medlemmer, saa vil dette blive paa-talt og er det nogen der med forsætlig vilje begaar extra grove forseelser mod vor forening, saa foreningens anseelse kan tage skade herav, saa haver bestyrelsen fuld bemyndigelse til at benytte sin ex-clusionsræt.

- *Fra vedtektene som ble vedtatt 29. Juli 1913*

Noen steder vanket det juling etter kampene hvis resultatet ikke stemte overens med bøndernes ønske. Da VIF slo «Rask» - en Lillestrømklubb - for første gang, ble det stort oppstyr. VIF-guttene ble forfulgt helt ned til stasjonsbygningen av en sverm Lillestrømlinger under livlig steinkasting. Klubbens elleve spillere, pluss formann og den faste pressefotograf - Hersson på Stortorvet - hadde sitt største bry med å unngå skader. Stasjonsbetjeningen rykket ut til hjelp, og en av jernbanefolkene tok med seg et pensjert jern for å «knakke» til den første som våget å angripe. Det ble et drabelig slagsmål. Under bataljen mistet Sverre Jørgensen stråhatten sin. Stråhatt var moderne på den tiden. «Kampen» sluttet med at laget

fikk barrikadert seg i stasjonsbygningen. Da toget endelig kom, dannet jernbanefolkene espalier bortover perrongen - de turde ikke ta risken på at noe skulle skje på denne korte strekningen. Vel hjemme igjen, sperret foreldrene øynene opp over sitt avkoms utseende. Var det slik det var å spille fotball?

- *"Kampreferat" fra klubbens pionertid*

Men, kom det fremmede elementer fra Kampen eller Ekeberg inn på Vålereng-guttene enemerker, utartet det seg ofte til «slag» langs «grensen». Etter alle kunstens regler måtte «nasjonen» forsvares med tilgjengelige midler. De største krigsskueplassene var dalsenkingen ved Jordal, hvor den store idrettsplassen og Jordal Amfi nå ligger, samt jernbanens skjæringer ned mot Loelven. Jordalens Teglværk ble meget nyttig under stridighetene, da det egnest seg ypperlig som dekning for begge parter og dessuten var velutstyrt med ammunisjon - som fortrinnsvis besto av mursteinbiter.

- *Du slenger ikke dritt om Vålerenga...*

"Undertegnede komité bestaaende av representanter fra 11 idrætsforeninger fra de østre og nordre bydeler, ansøker herved ærbødigst om, at det snarest maa blive anlagt sportspladse (idræts- og lekepladse) for disse deler av byen. Komiteen skal henvise til en fra «Centralforeningen for utbrædelse av idræt» under 10. sept d. aa. til magistrat og bystyre indsendte henstilling angaaende denne sak."

- *Skriv fra «Vaalerengs Fotballklub» til bystyret i 1908, det har aldri vært lett å etablere idrettsanlegg i denne byen*

Reisebrev

Det nærmet seg siste seriekamp og vi var bare en seier unna kvalifiseringsspill til 1. divisjon. Vi skulle spille på gress borte mot Gjøvik. Perfekt for vår «skotsk i forsvar, spansk i angrep». Og selvsagt skulle jentene få den beste oppladningen som var mulig. Vi ringte rundt og forhørte oss om busspriser til reisen oppover. Deretter sendte vi mail til både klubb og til Klanen for å høre om de kunne bidra med noen kroner slik at vi ikke måtte bruke hele dugnadsbeholdningen på turen. «Det kunne ta litt tid før du får svar» var den automatiske beskjeden fra mailen til Klanen. To timer senere var det en ny melding i innboksen. «Vi spanderer bussturen på damelaget» var svaret fra Mette Kay. Enkelt og greit.

Så ble det søndag morgen og vi møtte halvtrotte opp utenfor Vallhall. Der stod doningen, ren, pen og med en tvilsom tysker som sjåfør. Han kunne fortelle at han har kjørt mange lag til

kamper. Han var fast sjåfør for et tysk lag tidligere og har også hatt mange slike oppdrag i Norge. «Javel,» tenkte vi. «Så interessant,» sa vi. Men det kom noe oppsiktsvekkende i slutten av samtalen. Han avslørte nemlig at han aldri har vært med på en seier. Aldri noen gang. Kun tap.

Avreise gikk som forventet. Jentene tok plass og de fleste var der i tide. På vei oppover var optimismen stor og spekulasjonene om andre kamper mange. Det ble snakket fotball hele veien oppover, Anita øvde seg til eksamen, Fysio-Roar sovnet selvsagt, AG konset og Camilla sang. Alt dette mens vår tysker rolig kjørte mot enda en kamp.

Gjøvik er ikke et enkelt sted å finne, men uten nevneverdige problemer skled bussen inn på Vardal Idrettspark. «Et glimrende sted», tenkte vi når vi så at de hadde egen VIF-kiosk og

jakker med vårt emblem. Vi kom i passe tid, vi varmet opp, spilte kampen, dusjet og så skulle vi av gårde igjen.

Tyskeren fikk bruk for all sin erfaring med frustrerte, sinte, irriterte og mest triste spillere. Morsomme vitser og kommentarer er det vi liker best når vi har misset en kvalifisering med ett mål. Dempet belysning, stopp i tåkeheimen på fjellet på vei hjem og tanken på at det snart var ferie gjorde derimot turen lettere.

Uansett så takker vi Klanen som sponset turen vår oppover til Gjøvik. Vi vil også takke de tre klansmedlemmene som heiet oss frem til en 6-0 seier over Hafslund i nest siste kamp. Håper dere tar med dere noen venner neste år.

Med vennlig hilsen Kjell E. Gustad

Spillerfondet

Av: Kalle Hasvold
Foto: Kevin Skjøthaug

ÅRSMØTET

for spillerfondet
blir avholdt
4. januar 2007
i Vallhall.
Se klanen.no for
nærmere info. om
tidspunkt.

Fondet har ligget litt brakk siden oppstarten i 2004, og det er på høy tid å ta opp igjen denne tråden. Det er i dag ca. 100.000,- på spillerfondskontoen. Dette er ikke mye å bidra med i dagens spillermarked, så det bør være et mål å få solgt 1000 andeler, slik at denne summen kommer opp i minst 1.000.000,-. Videre har vi gjort oss følgende tanker for fondets framtid: Styret i Vålerenga Fotball og investorene i Vålerenga Invest Fotball ASA har signalisert at de ønsker seg et eksternt spillerkjøpsfond.

Det må være lov å spørre seg hvilken funksjon investorene har i klubben. På tre år har de totalt skutt inn tolv millioner kroner i frisk kapital. Man sitter med følelsen av at investorene til enhver tid har behov for å fortelle oss hvor viktige de er for klubben, og hvor mye de har bidratt med. Vi veit at det er investert over 30 millioner kroner i nye spillere bare de siste tolv månedene. Med andre ord er disse spillerne kjøpt av overskuddet i den daglige driften på Valle. Men dersom det overskuddet faktisk dekker dette beløpet, og investorene ikke har bidratt med penger ut over det de investerte det første året, hva skal vi med dem da? Bidrar de mye på andre måter? Bidrar de med profesjonalitet? Med kompetanse vi ellers ikke ville hatt?

Det må da være rimelig å stille slike spørsmål. Sagt på annet vis: Dersom vi hoster opp tolv millioner og legger

til litt for renter, la oss si fem prosent i året for å være greie, kan vi ikke like godt kjøpe dem ut? Da nye ASA ble stiftet i 2003/2004 sa dagens investorer at målsettingen var at klubben skulle klare seg uten et aksjeselskap. Sånn sett burde det også være i deres interesse at vi kjøper dem ut.

For å ha økonomiske muskler til å investere i nye spillere må vi derimot få inn ny, frisk kapital. Vi kan ikke satse på et årlig driftsoverskudd som skal dekke dette hvert år. En mulig måte å løse dette på kan være etter tilsvarende modell som selskapet Hardball opererer på utsiden av SK Brann. Brann har ikke et aksjeselskap som legger seg borti den daglige driften av klubben, men er kun et investeringsselskap som kjøper og selger spillere som den sportslige ledelsen i Brann ønsker/ikke ønsker seg.

Vålerenga er allerede i gang med å sondere markedet for å finne interesserte investorer til et slikt spillerkjøpsfond. Vi ser at fondet til supportere kan bidra til dette arbeidet, ved å skyte inn den første millionen. Gjøres jobben godt, er det liten grunn til at supportere ikke skulle få inn en representant i ledelsen av dette spillerkjøpsfondet.

Det er viktig å få til et samarbeid mellom spillerkjøpsfondet og klubben i forhold til spillerkjøpene, for på denne måten å bidra til å sikre klubben de spillerne man ønsker, på akseptable

økonomiske premisser. Det blir da viktig med samarbeid med klubben og at fondet får viktig og riktig informasjon i forbindelse med eventuelle kjøp og salg.

Internt i vårt fond må vi få et effektivt styre. Fondet opererer som et selvstendig organ uavhengig og selvstyrt

på utsiden av Klanen, selv om Klanen kan bistå med deler av det praktiske arbeidet. Det må uansett bli en mer effektivt styring av fondet, slik at vi får dette i gang. Vi prøver nå å blåse nytt liv i denne sovende organisasjon, slik at dette kommer opp å stå. Det er jo et veldig enkelt regnestykke: $1000 \times 1000 = 1.000.000,-$

Med denne summen burde vi vise andre investorer at det kan lønne seg å bidra. Det er dette som bør være prioritert nummer én for fondet. Kommunikasjonen i fondet har vært like elendig som styringen av det, og det er vel stort sett bare på forumene det har vært sagt noe som helst om dette. Der har vi merket oss at det stort sett bare er spørsmål om hva som skjer med

fondet, dette må bli bedre i fremtiden. Viktige datoer og informasjon om fondet bør gjøres kjent for andelseierne.

Vi vil nå gjøre et framstøt for å få i gang vårt spillerfond, og vi vil derfor henstille til alle andelsinnehavere som har mulighet til å bidra med dette.

kalle@klanen.no

Da høsten var som klarest...

Makan til høstsesong har vel klubben knapt opplevd i sin lange og ærerike historie. Etter å ha tatt over Kjetil Rekdals nervevrak av et vrakgodslag har pila bare pekt en vei, og det er rett oppover!

Av: Kjell G.
Foto: Kevin Skjøthaug

Hvem hadde trodd at det laget vi så tape for FFK i cupen, bare drøye to måneder seinere skulle ta imot bronsemedaljer i serien? Ingen. Ikke bare vant vi kamper, men vi spilte skikkelig fotball også, fotball som folk virkelig elsker å se, fotball som passer inn i klubbens bohemimage og som får spillere som Fredheim Holm og Sørensen til å blomstre som angrepspillere. Myhre har baller som har turt å satse på å angripe selv når laget befant seg faretruende nær nedrykk. No guts, no glory!

Måten vi spiller på nå er milevis unna den fotballen vi har blitt vant til å se mens laget var leda av Rekdal. Da var vi utrolig forutsigbare. Og tidvis utrolig kjedelige. Daniel Fredheim Holm var nok den som led mest under denne forutsigbarheten, men se på gutten nå! Vi snakker om en total makeover for en spiller som sleit litt med å nærmest ligge aleine på topp mens ballen føyk mot han i huehøyde. Under Myhre angriper vi med mange flere folk og scorer av den grunn mange flere mål. Akkurat sånn vi på tribunene liker det.

Det er ganske imponerende å få så mye ut av et såpass middelmådig mannskap som det Petter Myhre har greid i løpet av sin korte periode i sjefstolen. Man må ikke glemme at laget mista flere av sine beste spillere i løpet av sommeren, ikke minst gjaldt det sentrale midtbanespillere. Der Rekdal hadde fem-seks å velge mellom måtte Myhre nøye seg med Grindheim og Holm i tillegg til et par juniorer. Da Thomas Holm i tillegg ikke akkurat sprudla måtte han prøve evigunge Ronny Johnsen som et anker på midtbanen. Det funka!

Midtstopperne våre spilte som guder denne høsten, men problemet til vår antatt bestemann, Kjetil Wæhler, er at han går glipp av alt for mange kamper. Han er utrolig god, men hva hjelper det

når det ofte er et eller annet som gjør at han må se kampene fra sidelinja? Tom Henning Hovi er aldri skada, sjuk eller noe som helst annet.

Han spiller bare, og i høst har han spilt bedre enn jeg og mange andre trodde han var i stand til å gjøre. Som back blir han for treig, men som midtstopper: Wow! Han vil bli dypt savna både på banen, i garderoben og på treningsfeltet.

Det vil ikke Tore André Flo. Et av tidenes bomkjøp er nå ferdig i klubben og han skylder oss egentlig flere millioner kroner for utestående varer og tjenester. En hyggelig fyr, men har vært nærmest verdiløs for Vålerenga. Rune Lange velger jeg å ikke kommentere i det hele tatt.

Og hvilke spillere kan så få godkjent for sesongen 2006? For meg er det kun disse gutta som kan få godkjentstempelet som god Tippeligavare: Johnsen, Hovi, Wæhler, Grindheim og Sørensen. Resten må vise seg fra en helt annen side i 2007 hvis de vil være med oss videre.

Petter Myhre er godt kjent med klubbens yngre avdeling og har flere ganger vist at han stoler på unggutta. Både Glenn Roberts og Steinar Strømnes kan fort slå skikkelig gjennom i Tip-

peligaen i 2007. Hvis de har det som trengs, og det har de vel?

Harald Aabrekks innsats skal heller ikke underverdes, vi skal ikke glemme at mannen har en utrolig lang merittliste som trener og spillerutvikler. Mannen er selverklært gal, men er i besittelse av mye positiv galskap og kan utrolig mye om fotball. Myhre & Aabrekk er et team jeg virkelig har trua på og sammen ser de ut til å ha fått smilet tilbake på treningsfeltet. Det er viktig med godt humør, det går hånd i hånd med innsats, alvor og seriøsitet. Alle presterer bedre når de omgås positive mennesker. En god latter forlenger livet. På den fronten tror jeg vi har slitt litt de siste åra, da bortsett fra den tida hvor Steffen Iversen var i klubben. Da tror jeg det ble glisa litt...

Nå skal jeg ikke stikke under en stol at jeg var en av dem som mente at vi burde ha ansatt en litt "tyngre" trener enn Petter Myhre, men klubben hadde rett og slett ikke noe annet valg etter den fantastiske høstsesongen.

Royal League er godt i gang og det er i løpet av denne vinteren vår nye trenerduo virkelig skal få tid til å sette sitt preg på laget og måten det spiller på. Om ett år veit vi hvordan det gikk. I mellomtida får vi på tribunene gi både dem og resten av gutta 100 prosent støtte.

Ut i Europa skal vi også, og det på kanarifuglas bekostning.

Halleluja!
Livet leker.

Den endelige løsningen

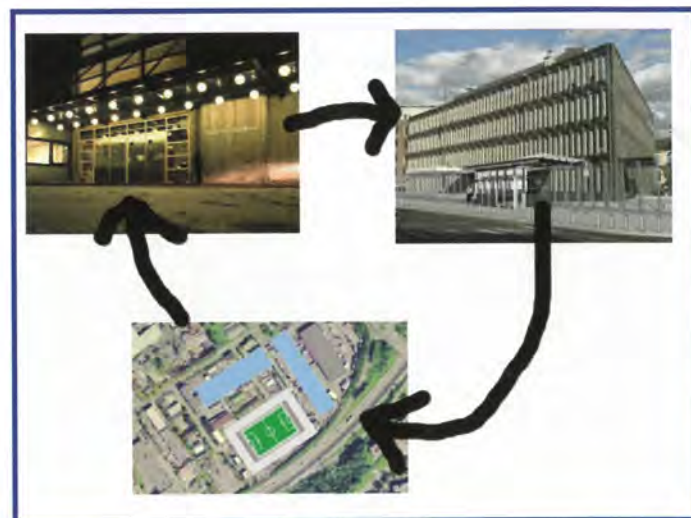
Stadionsaken trekker ut, siste nytt var at kommunen ikke får lov av EU å selge oss stadion for én krone. I og med at Helsfyr neppe melder seg ut av EØS med det første er det på tide å tenke på utsida av boksen. En spontan komité bestående av en rekke mindre framstående Klansmedlemmer samla seg på en ikke navngitt bar for et par uker sida, og kom fram til følgende resultat:

Komiteen uttaler følgende:

“Dette forslaget løser lett og elegant de fleste store reguleringsaker i Oslo, og har i tillegg en del andre fordeler.

Politihuset flyttes fra Grønland til Husebyskogen. Der er det god plass til ny sentralarrest også, om enn litt mindre sentral enn før. Anstendig tar politihus og sentralarrest til sammen mindre plass enn sikkerhetssonene til den amerikanske ambassaden, så da er det mulig det blir plass igjen til skiløype og lufting av veskehunder også.

Amerikanerne plasserer vi i Stubberudmyra. Tomta vil tilfredsstillende mange behov, blant annet vil det være vanskelig for terrorister å komme seg dit ved hjelp av offentlig transport. Skulle likevel noen selvmordsbombere finne veien dit må de forsere en naturlig vollgrav, der det også er mulig å sette ut krokodiller. Jan Böhler får omsider oppfylt sin

drøm om et viktig anlegg i Groruddalen, og kan dermed konsentrere seg om å få Høyre tilbake i Regjeringsbygget.

Resultatet er at vi har fristilt en flott tomt sentralt i Oslo. Vålerenga Dream Park Arena plasseres i Snuteparken, godt forankra i indre Oslo Øst, med nærhet til LIDL, nedlagte brune puber, gourmetrestauranter og alt annet som hører østkanten til.”

Klanen takker for forslaget, sender det videre til stadionkomiteen, og håper byrådet tar den til etterretning.

Årsmøtet

Av: Gjermund
Foto: Kevin Skjøthaug

Årsmøtet er Klanens høyeste organ, som setter rammen for strategi og overordna mål for vår virksomhet. Dersom medlemmer ikke møter på årsmøtet, har de i realiteten ingen rett til å klage på de vedtak som fattes. I fjor valgte ca. 100 medlemmer å møte opp, altså godt under én prosent av fjorårets 14 000 medlemmer. Betyr dette egentlig noe? For meg gjør det hvert fall det.

Grunnen er ganske åpenbar: Årsmøtet i fjor var splitta i to når det kom til valg av styrerepresentanter. Isolert sett er ikke det et problem. Men det ble et problem da halvparten av det innvalgte styret støtta den ene delen av årsmøtet, mens den andre halvparten støtta den andre delen. Etter årsmøtet hadde vi dermed et splitta årsmøte, og kanskje enda verre: et splitta styre. Jeg trodde denne uenigheten ville gå seg til, og at vi ville finne akseptable samarbeidsformer etter hvert.

Jeg kan nevne de målsettinger Klansstyret i 2005 hadde for året 2006:

- **Vi skulle** gjennomføre en strategiprosess som skulle stake ut kursen for hvor Klanen skulle være om tre til fem år.
- **Vi skulle** se på organiseringen av Klanen.

• **Vi skulle** forsøke å komme bort fra arbeidsformen vi fram til nå har benyttet i alt for stor grad, hvor vi jobber én og én innenfor hvert vårt arbeidsområde.

Vi benyttet terminologien ”gjøre hverandre bedre” og ”trekke i samme retning” for å beskrive målsettingen for i år. Spesielt for et arbeidende styre, som vi må sies å være i ekstrem grad, kunne det tidvis vært fint å ha noen å rådføre seg med og lene seg på.

Arbeidet med å nå disse målsettingene har gått utrolig langsomt. Dette skyldes ikke uenighet i enkeltsaker, for normalt sett er ikke uenighet i enkeltsaker et problem i et styre. I mine ti år har det ofte vært stor uenighet i Klansstyret, faktisk som regel. Men vi har alltid hatt en grunnleggende tillit til hverandre. I år har vi også ofte vært uenige, men til forskjell fra tidligere er det manglende tillit mellom to store grupperinger i styret.

Uenigheten og mistilliten vi dro med oss fra årsmøtet har vi ikke klart å kvitte oss med. Ikke misforstå: Selv om jeg aldri har opplevd at hver enkelt har jobbet mer isolert enn i år, har hver enkelt stort sett utført

oppgavene vi har påtatt oss. Som styrende organ har vi derimot hatt manglende evner til å ta felles strategiske beslutninger. Eksempelvis har det vært stor uenighet vedrørende identitet, synet på elementer som skader klubbens omdømme og tilliten til klubbstyrene.

Det er ikke enkelt å ta beslutninger i et styre når vi som sitter der skuler på hverandre, og ikke stoler på hverandres motiver. Tidligere har onde tunger hevdet at vi er mest opptatt av å ha det koselig på styremøter og derfor vil få inn folk vi liker, framfor folk som er flinke. Det er hvert fall helt sikkert at det er rimelig ødeleggende for motivasjonen slik situasjonen har vært i år.

Dette har bidratt til at mye av målsettingen fra 2005 er satt på vent. Derfor er det viktig at alle som har meninger om Klanen og Klanens framtid møter opp på Årsmøtet i starten av neste år for å velge et styre som flertallet ønsker seg. Dermed blir det opp til medlemmene å få en sammensetning av folk som kan jobbe skikkelig sammen. Det fortjener nemlig Klanen og klubben.

SKAL DU
FORNYE, FORBEDRE,
SKIFTE UT, REHABILITERE,
RESTAURERE, OPPGRADERE,
REPARERE, ERSTATTE, TILPASSE,
FRISKE OPP, JUSTERE, KORRIGERE,
BEDRE, PERFEKTURERE, UTBEDRE,
RAFFINERE, RENNOVERE, BØTE,
EMENDERE, GJENOPPRETTE,
IMPLEMENTERE, LAPPE,
KONSOLIDERE, STELLE,
OVERHALE, VØLE,
GJENOPPRETTE
PUSSE OPP.
HAR DU EN
DRØM? OG
TRENGER
STRØM

SOM MEDLEM
AV KLANEN FÅR
DU 10% RABATT
KONTAKT OSS

**St. Halvard
Elektro AS**

Tlf. 954 04 204

Mail: rune@sthalvard.no

Autorisert EL. installatør. St.Halvardsgate 23, 0192 Oslo

TANGA RØR ^A/_S

Alt i rørarbeide!

Spesialpriser til klansmedlemmer!

Ring Roar på tlf: 90 10 57 40

Tlf: 67 06 10 95 • www.tanga.no

Lyst på en erfaring utenom det vanlige?

Og tjene 500,- kroner? Og samtidig bidra til forståelsen av psykiske lidelser?

Vi trenger frivillige forsøkspersoner til den friske kontrollgruppen i vår studie av alvorlig psykisk lidelse. Du må være mellom 18 og 55 år og ha norsk som morsmål. Du kan ikke ha noen psykisk lidelse eller alvorlig fysisk sykdom.

Du vil gjennomgå en ca tre timer lang nevropsykologisk undersøkelse med oppgaver som måler oppmerksomhet, konsentrasjon og hukommelse. Du vil også avgi en blodprøve.

Interessert? Send en epost til colyta.rhodes@medisin.uio.no eller ring oss på 97 77 23 38

TOP Nevrokognisjon

UNIVERSITETET I OSLO
DET MEDISINSKE FAKULTET

VALLHALL
Treningssenter HMS Senter
Terapisenter

5 ÅRS JUBILEUM!

50 % UT ÅRET HVIS DU MELDER DEG INN FØR 01.10*

*GJELDER KUN 12 MND AVTALEGIRO (VERDI KR 838)

ALLE NYE MEDLEMMER ER DESSUTEN MED I TREKNINGEN AV
5 GRATIS TIMER MED PERSONLIG TRENER OG 5 MND
GRATIS TRENING (VERDI KR 3995)

VELKOMMEN TIL BURSDEGS FEIRING!

ÅPEN UKE 3. - 10. SEPTEMBER

Mye mer enn ett treningssenter

VALHALL TRENING & TERAPISENTER
Innspurten 2, 0663 Oslo - Pb. 6585 Etterstad, 0607 Oslo
Telefon: +47 23 06 74 00 - Faks: +47 23 06 74 19
E-post: post@vtts.no - www.vtts.no

Du må ikke ha baller for å bo på Vålerenga

De fleste forbinder Vålerenga med fotball – og ishockey. Men Vålerenga er så uendelig mye mer: Selve hjertet i Oslo, landlig og idyllisk, urbant og bynært. Fellesskapet og gleden ved små forhold og kjente gater skaper identitet, stolthet – og en god porsjon patriotisme.

Engaland blir som en liten landsby i byen, beliggende mellom Strømsveien og Vålerengagata. Med et mangfold av leiligheter i ulike størrelser, former og prisklasser, og bygninger som forsterker og bygger videre på

gammel stil og skikk. Innimellom de nye byggene vil du finne bevaringsverdige, gamle hus som binder tiden sammen. Trær, planter og gressplener skal ta vare på den landlige idyllen.

Engaland ønsker både gamle og unge velkommen – uansett lidenskap!

Salget starter våren 2006. Gå inn på web-siden og registrer deg, så får du tilsendt utførlig prospekt og priser når dette er klart!

engaland.no • tlf: 09099

Ubetalt slask søkes

Klanen har over 13.000 medlemmer, men veldig mye av arbeidet gjøres av veldig få. Nå ønsker vi å øke antallet medlemmer som gjør noe.

Vil du være med kan vi tilby samhold, vennskap og meningsfylte aktiviteter, og du gir av deg selv.

Det vil si:

- Kan du programmere php?
- Kjenner du Linux ut og inn?
- Er du en kløpper på video-redigering?
- Kan du Photoshop?
- Har du lyst til å være bussansvarlig (og tør du si til han store, tøffe med alle tatoveringene at det ikke er lov å røyke på bussen)?
- Syns du web-radioen kunne trenge deg som innebandy-ekspert?
- Er du god til å tegne?
- Vil du transportere ting fra lageret til Ullevaal?
- Vil du skrive/fotografere for Klansropet?
- Har du lyst til å vaske flagg?
- Kan du legge gulvlister?
- Vil du være med i tifogruppa?
- Har du andre evner som du mener Klanen trenger?

Klanen har utrolig mange oppgaver som skal fylles. Og har begynt å bygge opp en liste med dugnadsvillige folk. Det er så mye jobb som du har lyst til. Det er en god forberedelse til alle andre typer jobb, og det er i all hovedsak i et givende miljø.

Send en e-post til dugnad@klanen.no

Takk til alle som svarte på annonsen i forrige nummer. Vi har kontaktet noen av dere. De øvrige, samt folk som svarer på denne annonsen, tar vi fatt på i januar.